Biblioteca Centrală Regională Hunedoara Deva

★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi

MÎINE CU TOŢII LA VOT!

★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi

Într-o atmosferă de entuziasm, ieri a avut loc în sala Floreasca întîlnirea alegătorilor cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2408 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 2 februarie 1957

★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★ Votaţi candidaţii F.D.P. ★

VOTUL DE LA 3 FEBRUARIE VA FI EXPRESIA UNITĂŢII POLITICO-MORALE A POPORULUI MUNCITOR

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăşi,

La 3 februarie poporul nostru ra păşi în faţa urnelor spre a-şi lege deputaţii în Marea Adunare Naţională. Desfăşurarea întregii campanii electorale a constituit o strălucită expresie a marilor drepturi şi libertăţi democratice, pe care le-au cucerit oamenii muncii. Aceste drepturi cetăţeneşti, consfinţite de Constituţia Republicii Populare Romîne, asigură dreptul de vot tuturor cetăţenilor ţării. În alegerile e vin va participa la vot un număr de trei ori mai mare de legători decît pe vremea stăpînirii burgheziei. Milioane de oameni au luat parte la cele 6 mii de adunări pentru propunerea candidaţilor, întîlniri ale candidaţilor cu alegătorii, adunări în întreprinderi şi instituţii, întruniri şi mitinguri de masă ce au avut loc în toate oraşele şi comunele ţării noastre. Au luat cuvîntul la aceste adunări peste 5.000 cetăţeni.

Activitatea politică a maselor de oameni ai muncii a depăşit în amploare toate campaniile electorale pe care le-a cunoscut ţara noastră. În cadrul întîlnirilor şi adunărilor electorale muncitorii, ţăranii muncitori, intelectualii, în cuvîntul lor, şi-au manifestat încrederea profundă în politica partidului şi guvernului, dînd dovadă de o înaltă conştiinţă şi maturitate politică. Cu simţ de răspundere şi interes deosebit faţă de problemele obşteşti, alegătorii au dezbătut diferite aspecte ale politicii partidului de industrializare a ţării, de transformare socialistă a agriculturii, de ridicare a nivelului de trai al populaţiei, au dezvăluit lipsurile existente în unele domenii, au făcut propuneri în privire la căile înlăturării lor.

Adunările şi mitingurile electorale s-au încheiat cu angajamente însufleţite ale muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor, ale femeilor şi tinerilor de a sprijini aplicarea programului de măsuri adoptat de Congresul al II-lea al partidului şi de plenara Comitetului Central din decembrie.

Numai o orînduire populară, iată prin mii de fire de masă, poate asigura o asemenea participare activă a milioane de cetăţeni la viaţa politică a ţării. Care dintre statele capitaliste ar putea să încredinţeze adunărilor populare din fabrici, sate, instituţii de cultură dreptul de a şi propune candidaţii? Care partid burghez aflat la putere s-ar îndemna să cheme masa largă a alegătorilor să analizeze în cursul adunărilor electorale felul în care au fost îndeplinite prevederile programului lor de guvernare, să pună în discuţia oamenilor muncii măsurile guvernamentale ce urmează a fi adoptate?

Marea superioritate a democraţiei socialiste

Nu ne miră faptul că desfăşurarea campaniei noastre electorale n-a fost pe gustul unor organe de presă şi posturi de radio occidentale. Dacă am fi fost îndemnaţi de cercurile reacţionare se-am fi putut întreba pe drept cuvînt: cu ce am greşit oare?

Este firesc ca acestor cercuri să nu le fie pe plac încrederea poporului nostru muncitor în orînduirea socială pe care şi-a ales-o, unitatea celor mai largi mase populare în jurul partidului şi guvernului, participarea lor activă la măreaţa operă de construire a socialismului.

Cine sînt însă acei care încearcă să ne dea lecţii de democraţie prin mijlocirea posturilor de radio occidentale? Reprezentanţii unor regimuri care nu sînt decît forme mai făţişe sau mai deghizate ale dictaturii burgheziei asupra poporului. Cum stau lucrurile în această privinţă în Statele Unite ale Americii? Iată ce mărturiseşte fostul candidat la preşedinţia S.U.A., Stevenson: „Cabinetul preşedintelui Eisenhower oglindeşte spiritul adevărat al partidului republican. Criteriul numirilor în cabinet a fost succesul financiar. El şi-a ales un guvern de directori de industrii şi milionari... Partidul lui Lincoln a devenit partidul lui Cadillac". O singură rezervă se poate face la această caracterizare: că ea se potriveşte şi partidului democrat, al cărui lider este Stevenson.

Conducătorii S.U.A. ne dau drept model „democraţia americană", prezentînd drept esenţă a acesteia sistemul mai multor partide. În realitate sistemul acesta mult lăudat constă într-o simplă perindare la putere a două partide — republican şi democrat — care de fapt reprezintă deopotrivă interesele marilor fabricanţi şi bancheri, interesele capitalului monopolist.

Am cunoscut şi la noi în ţară, pe vremea în care domnea „democraţia" burgheză, rotativa guvernamentală: se înfruntau pe rînd din ciolanul puterii cînd ţărăniştii, cînd liberalii, 'după sistemul „vin ai noştri, pleacă ai noştri". Am cunoscut şi metodele „democratice" ale acestor partide: butoiul cu ţuică, bita, comunele aşa-zis „contaminate", votul mortilor, dezgustătoarea demagogie electorală şi teroarea care o însoţea. Nu este oare de-a dreptul ridicolă pretenţia propagandiştilor aflaţi în solda imperialismului de a ademeni poporul nostru cu aceste „frumuseţi" ale democraţiei burgheze?

În fapt, oamenii muncii din Statele Unite ale Americii se bucură doar de acea faimoasă libertate, despre care încă Marx arăta că nu constă în altceva decît „de a hotărî la trei sau şase ani care membru al clasei dominante să reprezinte şi să calce în picioare poporul în parlament". Prin votul lor, alegătorii americani pot hotărî doar care dintre cele două partide ale capitalului monopolist să aibă acces la veniturile statului, să-şi îmbogăţească partizanii, să dezlănţuie un nou val de teroare poliţistă.

De fapt întreaga economie americană este dominată de 60 familii de ultra-miliardari şi alte cîteva sute de magnaţi ai marelui capital, în frunte cu alde Rockefeller, Morgan, Dupont, Mellon; aceştia hotărăsc soarta guvernelor, numesc şi destituie pe miniştri, trag din umbră sforile politicii interne şi externe a statului — tentaculele trusturilor întinzîndu-se departe dincolo de frontierele Statelor Unite. La conducerea ministerelor se perindă mari financiari, conducători ai marilor firme industriale şi bancare, directori şi consilieri ai monopolurilor. Sau poate vor încerca d-nii Dulles, Humphrey, Weeks, Summerfield şi alţi colegi ai lor din guvernul american să susţină că strînsele lor legături, de notorietatea publică, cu trusturile sînt simple „invenţii răuvoitoare ale propagandei comuniste"?

Şi atunci se pune de la sine întrebarea: ce fel de democraţie este aceea, unde o mînă de mari potentaţi ai capitalului monopolist, lacomi de supraprofituri fabuloase, decid destinele unui întreg popor? Dominaţia cinică a celor puţini dar putred de bogaţi, asupra celor mulţi, asupra majorităţii muncitoare şi exploatate — iată esenţa sistemului pe care-l proslăvesc propagandiştii plăţiţi ai trusturilor. Şi încă ni-l mai oferă ca model!

ASPECT DIN SALA FLOREASCA DE LA ÎNTÎLNIREA TOVARĂŞULUI GH. GHEORGHIU-DEJ CU ALEGĂTORII

În Statele Unite, muncitorii reprezintă mai mult de jumătate din populaţie, alcătuind împreună cu fermierii mici şi mijlocii covîrşitoarea ei majoritate. Cum se face atunci că în parlamentul american, în atîtea şi atîtea guverne ale S.U.A. n-a izbutit să răzbată măcar un singur reprezentant autentic al clasei muncitoare şi al fermierilor mici şi mijlocii, adică al acelor clase care prin munca lor creează bogăţia Americii? Din ce cauză cercurile guvernante din S.U.A. tratează drept crimă penală eforturile eroice ale comuniştilor pentru unirea forţelor democratice ale poporului american în lupta împotriva dominaţiei marelui capital monopolist, pentru pace şi progres?

Răspunsul e limpede: pentru că în ciuda pălăvrăgelii demagogice şi a libertăţilor formale cu care se împăunează, democraţia burgheză, aşa cum arăta Lenin, „rămîne întotdeauna — şi în condiţiile capitalismului nu poate să nu rămînă — strîmtă, ciuntită, falsă, ipocrită, un rai pentru cei bogaţi, o capcană şi o minciună pentru cei exploataţi şi cei săraci".

Deosebit de perseverent ne dăruieşte cu lecţii de democraţie postul de radio Londra, deşi l-ar fi stat mai bine să informeze opinia publică mondială despre unele trăsături ale parlamentarismului englez asupra cărora nu prea obişnuieşte să insiste. Ar fi deosebit de instructiv dacă radio Londra ar arăta cîte sute de lorzi fac parte din parlamentul englez, ocupînd scaune moştenite sau obţinute prin numire de sus, fără a fi avut nevoie să dea ochi cu alegătorii. Ar fi de asemenea util să se dea publicităţii o statistică sinceră care să arate cîţi dintre deputaţi sînt reprezentanţi ai marelui capital, ce trusturi stau în spatele lor, indicîndu-se totodată şi beneficiile încasate an de an de aceste trusturi.

Oamenii simpli din Anglia ar putea să vadă atunci mai limpede legătura dintre sistemul politic existent în Anglia şi sistemul economic, caracterizat prin faptul că 2 la sută din proprietari au acaparat 64 la sută din bogăţiile ţării.

Doar nu din cer sau prin munca lor proprie au obţinut capitaliştii englezi asemenea bogăţii, ci prin jefuirea sîngeroasă a popoarelor coloniale şi prin exploatarea oamenilor muncii englezi! Ce are comun un asemenea sistem cu democraţia reală, cu domnia poporului?

Deosebirea dintre democraţia formală şi democraţia reală reese limpede, comparînd, de pildă, compoziţia socială a parlamentelor din ţările capitaliste cu aceea a candidaţilor Frontului Democraţiei Populare în alegerile pentru Marea Adunare Naţională. De unde vin, pe cine reprezintă candidaţii Frontului Democraţiei Populare? Ei vin de la strunguri, din mine, de la războiul de ţesut şi de pe şantierele de construcţie, din S.M.T.-uri, de pe ogoarele patrici, din instituţii de cultură, din laboratoare. Printre ei nu este un singur moşier, fabricant, bancher, sau acţionar, ci numai muncitori, ţărani, intelectuali. *(Aplauze).* 169 dintre candidaţi sînt muncitori şi ţărani care lucrează efectiv în producţie. Ceilalţi candidaţi sînt muncitori şi ţărani care ocupă funcţii de răspundere în viaţa obştească şi de stat, cadre didactice, ingineri, tehnicieni şi alţi oameni de cultură, slujitori ai cultelor, militari. 67 candidaţi provin din rîndurile naţionalităţilor conlocuitoare din ţara noastră. 71 dintre candidaţi sînt femei. Marea Adunare Naţională ce va rezulta din alegeri va fi un corp cu adevărat reprezentativ. *(Aplauze puternice).*

Oricît s-ar strădui să înşele masele apologeţii „modului de viaţă american", problema fundamentală a democraţiei constă în baza ei materială. În orice stat capitalist, unde cea mai mare parte a bogăţiilor ţării este acaparată de minoritatea exploatatorilor, nu poate fi vorba decît de o „democraţie" a sacului cu bani.

Democraţia socialistă are o bază trainică — proprietatea obştească asupra mijloacelor de producţie, temelie a tuturor celorlalte drepturi şi libertăţi. În Romînia nu există capitalişti, bancheri, moşieri. Oamenii muncii au devenit singurii stăpîni ai bogăţiilor ţării, în mîinile lor se află întreaga putere de stat şi faptele dovedesc că ei ştiu să conducă statul în interesul poporului, asigurînd înflorirea patriei. *(Aplauze).*

În ultimul deceniu, poporul nostru a realizat în toate domeniile de activitate un progres fără precedent. Desigur, nivelul producţiei industriale, nivelul de trai nu sînt încă la nivelul celor mai avansate ţări capitaliste. Dar, amatorii occidentali de comparaţii în acest domeniu se fac că uită nivelul de adîncă înapoiere a ţării de la care a pornit opera de construcţie socialistă. Ei se fac că uită cum trăiau oamenii muncii din ţara noastră sub călciîul capitaliştilor şi moşierilor. Dar nu pot să uite muncitorii cum robeau cîte 10—12 ore pe zi, fiind plătiţi după bunul plac al patronilor, pentru ca apoi, aruncaţi pe drumuri, să umble din poartă în poartă căutînd cu disperare muncă şi o bucată de pîine. Nu pot să uite ţăranii cum erau jefuiţi de moşieri şi chiaburi, de negustori şi cămătari şi cum pămîntul stropit cu sudoare şi lacrimi de el era vîndut cu toba. După acest „pitoresc" — pitorescul bolilor sociale cu răspîndire de masă, al celui mai înalt nivel de mortalitate infantilă din Europa, al analfabetismului — tînjesc apologeţii „democraţiei" occidentale de la posturile de radio americane „Europa liberă" şi „Vocea Americii", de la radio Paris şi Londra. Au şi după ce să tînjească. Căci vremurile de robie, de adîncă înapoiere şi mizerie neagră, cînd voinţa cercurilor imperialiste era lege în ţara noastră, cînd burghezia şi moşierimea romînă le îndeplineau slugarnic orice ordin şi le puneau la dispoziţie bogăţiile ţării şi munca poporului — aceste vremuri s-au dus şi nu se vor mai întoarce niciodată. *(Aplauze puternice).*

Noi nu ne gîndim să le dăm oamenilor muncii din Occident lecţii despre cele ce au de făcut pentru a scăpa de exploatare capitalistă. Această chestiune îi priveşte pe ei şi noi n-avem obiceiul să punem la cale treburile altora. Dar, de vreme ce unele persoane oficiale şi instituţii de propagandă din Apus nu se jenează să se amestece în treburile noastre interne, ne dau lecţii despre democraţie, ba chiar se oferă să ne „elibereze" — toată această vorbărie nu poate să nu ne sugereze unele întrebări:

— Poate exista egalitate şi identitate de interese între cele cîteva sute de trustmeni şi zecile de milioane de oameni ai muncii care trudesc pentru îmbogăţirea acestora?

— Să fie oare însufleţite masele de muncitori şi de mici fermieri şi ţărani din ţările Apusului de o asemenea dragoste faţă de capitalişti şi moşieri încît să nu se poată lipsi de ei?

— Poate oare cineva să pună la îndoială ceea ce faptele dovedesc zi cu zi — dorinţa fierbinte a maselor muncitoare din Apus de a se elibera de apăsarea trusturilor, de toţi paraziţii şi trîntorii ce le stau pe grumaz?

La noi, muncitorii împreună cu ţăranii au izgonit pe moşieri, au dat pămîntul în mîna celor ce-l muncesc. Şi n-ai să vezi vreun ţăran muncitor să plîngă de dorul moşierilor. Masele muncitoare

CONTINUARE în PAG. II

Pentru PACE
Pentru BUNĂSTARE
Pentru SOCIALISM
Tineri VOTAŢI CANDIDAŢII FDP
Votaţi candidaţii F.D.P.

Din adîncul inimii...

În Bucureşti a devenit un tablou familiar aglomeraţia în faţa cinematografelor şi a teatrelor sau în librării. Un tablou pe care privindu-l, nimeni nu manifestă uimire. Campania electorală a adăugat însă elemente noi peisajului bucureştean. Ieri, la ora cînd înserarea se pregătea să pună stăpînire pe oraş, am avut ocazia să privesc mii de oameni — o mulţime plină de vioiciune — ce se îmbulzeau să intre în sala Floreasca. Era mai bine de o oră înainte de începerea adunării şi încăpătoarea sală devenise un furnicar de oameni. Expresia „arhiplină", folosită curent în asemenea împrejurări, mi se părea insuficientă.

Era cineva uimit? Nimeni! Pentru că desfăşurarea campaniei electorale a demonstrat interesul cu care milioanele de cetăţeni se preocupă de problemele vitale ale ţării. Este un interes profund, firesc, izvorît din sentimentul de stăpîn al acestei ţări.

În preajma mea aud vorbindu-se franţuzeşte şi nemţeşte. Erau — după cît mi-am dat seama — cîţiva gazetari străini. Priveau sala cu ochiul celuia ce vrea să perceapă pulsul mulţimii. Aplauzele şi ovaţiile răsunau neîncetat. O lozincă era scandată din mii de piepturi:

„Cu partidul nostru în frunte
Vom avea victorii multe"

Cînd la tribună au apărut conducătorii partidului şi guvernului, în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, aclamaţiile s-au revărsat parcă într-un nesfîrşit ocean al entuziasmului. Privirea mea a întîlnit pe cea a unuia dintre străini — cel ce vorbise în franţuzeşte.

— Extraordinar entuziasm, a simţit nevoia să-mi spună.

— N-am avut vreme să-i răspund. La tribună s-a urcat primul vorbitor: Nichescu Aurel, muncitor fruntaş la „Griviţa Roşie". Vorbeşte plin de siguranţă, cu glas tunător. Povesteşte că este tată a 8 copii şi că este recunoscător partidului pentru viaţa nouă pe care o trăieşte. „Depinde de noi ca să facem viaţa mereu mai fericită nouă şi copiilor noştri..." — rosteşte el în aplauzele asistenţei. Cuvîntarea a fost scurtă, concisă. Fiecare vorbă a fost rostită din adîncul inimii. Simţeai aceasta din frazele nemeşteşugite, dar pline de sinceritate.

La tribună urcă un om mai în vîrstă: Căliman Adam, directorul Şcolii elementare nr. 175 din raionul Griviţa Roşie. Vorbeşte despre învăţătorii şi profesorii a căror muncă este acum preţuită, despre dragostea cu care ei educă copiii celor ce muncesc, despre succesele obţinute în lupta împotriva neştiinţei de carte.

O fată tînără se îndreaptă puţin grăbită către tribună. Nu este prea înaltă, aşa încît din depărtare nu o distingi lesne. Însă cînd a început să vorbească, glasul ei a pus stăpînire pe sală. A vorbit despre viaţa ei, despre femeile din fabrica în care munceşte şi şi-a spus părerea de deplină aprobare faţă de politica partidului. În vreme ce Ioana Munteanu vorbea, oaspetele francez m-a întrebat evident mirat:

— Este un alegător oarecare, un om simplu?

Întrebarea era născută din uimirea faţă de calmul şi competenţa cu care tînăra muncitoare îşi rostea cuvîntul la tribuna adunării în care erau prezenţi conducătorii ţării

Şirul vorbitorilor continuă. Teodor Baltag — tînăr inginer, Ion Zamfir, preşedintele sfatului popular al raionului „Griviţa Roşie" şi...

— Are cuvîntul strungarul fruntaş Petre Răducanu!

Din mijlocul sălii îşi croieşte drum un băiat tînăr, îmbrăcat într-un costum elegant. Ajuns la tribună şi-a început cuvîntarea prin a destăinui adunării că de abia acum cîteva luni a împlinit 18 ani şi că deci la 3 februarie va vota pentru prima oară. Cuvîntarea lui a fost impresionantă. A arătat că pentru tineret trecutul a rămas ca un vis urît. El nu trebuie însă uitat. „Cînd vor introduce votul în urnă, tinerii să-şi aducă aminte de trecut şi să se gîndească la viitor". Fraza aceasta a smuls aplauze furtunoase. Ascultînd cuvîntul lui Petre Răducanu distingeai în primul rînd maturitatea gîndirii acestui tînăr. Vorbea de răspunderea pe care o simt tinerii alegători faţă de treburile ţării, despre sarcinile pe care le are tineretul în opera de construire a socialismului, despre votul de la 3 februarie. Şi totuşi vorbitorul nu avea decît ceva mai mult de 18 ani...

Se dă cuvîntul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej. Răsună puternice ovaţii. Oamenii strigă lozinci în cinstea partidului, a Comitetului său Central în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej. Deabia după cîteva minute s-a potolit furtuna aplauzelor.

Privesc în jur. Oamenii ascultau cu atenţie încordată cuvîntarea şi izbucneau deseori în aplauze. Tot ceea ce se spunea îi interesa, îi privea în modul cel mai direct. Simţeam aceasta din mulţimea gesturilor mici ce laolaltă capătă o semnificaţie deosebită. Îi vedeam cum trăiesc din plin — o cum, ca şi în atîtea alte prilejuri cotidiene — simţămîntul de stăpîni ai ţării.

EDGARD OBERST

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

re au izgonit pe capitaliști, au trecut fabricile și băncile în proprietatea întregului popor. Și nimeni în rîndurile oamenilor muncii nu duce dorul fabricanților și bancherilor. Burghezia și moșierimea se socoteau sortite de dumnezeu să conducă statul, proorocea că fără ele poporul va pieri. Și iată că poporul n-a pierit, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare și cu intelectualitatea legată de popor, conduce cu pricepere țara, ducînd-o pe calea progresului și a bunei stări. *(Aplauze).*

Iată ce arată întregii omeniri muncitoare experiența noastră și a celorlalte țări socialiste. Marea însemnătate istorică a experienței construirii noii orînduiri sociale în țările socialiste constă între altele în aceea că ea face să crească în inimile oamenilor muncii de pretutindeni credința în posibilitatea de a se elibera de sub jugul capitalului, de a cuceri adevărata democrație și adevărata libertate — eliberarea de exploatare. *(Aplauze).*

Pe bună dreptate a spus Marx că muncitorii n-au de pierdut decît lanțurile — ei au o lume de cîștigat!

Bilanțul însuflețitor al realizărilor puterii populare

Tovarăși,

Partidul Muncitoresc Romîn și celelalte organizații obștești înmănunchiate în cadrul Frontului Democrației Populare se prezintă în fața alegătorilor cu bilanțul realizărilor obținute de poporul nostru prin muncă harnică și plină de abnegație sub conducerea partidului, în cei 4 ani care au trecut de la ultimele alegeri pentru Marea Adunare Națională.

În această perioadă, poporul nostru a obținut victorii importante în lupta pentru construirea socialismului. An de an țara noastră lichidează urmele înapoierii de veacuri în care a menținut-o stăpînirea exploatatorilor. An de an ea înaintează pe calea progresului. Romînia, căreia clasele exploatatoare îi hărăziseră soarta de semicolonie a puterilor imperialiste, a devenit în anii puterii populare o țară industrial-agrară în plină dezvoltare.

Regimul de democrație populară a descătușat energia și inițiativa creatoare a oamenilor muncii, eliberați din jugul exploatării, a făcut ca ritmul dezvoltării economice a țării să întreacă nu numai pe cel atins în anii regimului burghezo-moșieresc, ci și pe al țărilor capitaliste înaintate. Numai în ultimii patru ani au fost înălțate peste 100 fabrici și uzine, numeroase întreprinderi au fost înzestrate cu utilaj modern în mare parte fabricat în țară. Fabricile noastre produc azi multe tipuri noi de mașini și agregate de înaltă productivitate. În anii puterii populare s-a schimbat structura comerțului exterior al Romîniei; pe lîngă produsele care se exportau și înainte, exportăm mașini și utilaje în numeroase țări.

Au fost construite în primul cincinal noi obiecte industriale importante cum sînt furnalele noi de la Hunedoara, instalațiile de prelucrare a țițeiului la noua rafinărie din Borzești și la Teleajen, hidro și termocentralele de la Singiorgiu de Pădure, Paroșeni, Moroieni, Sadu, Borzești și Doicești, fabrica de rulmenți de la Bîrlad, fabrica de antibiotice din Iași. Producția industrială a crescut anul trecut cu 10% față de 1955. Producția noastră petroliferă a întrecut de aproape 3 ori nivelul atins la sfîrșitul războiului hitlerist; producția de cărbune s-a dublat față de 1938, iar cea de oțel și laminate s-a triplat; în același timp producția de țesături a crescut de trei ori, cea de preparate și conserve de carne de cinci ori, cea de uleiuri de trei ori.

Anul acesta, cu sprijinul Uniunii Sovietice, va intra în funcție primul reactor atomic, montat în țara noastră, și un accelerator de particule de tip ciclotron-fazotron, ceea ce ne va da posibilitatea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. *(Aplauze).*

Producția noastră agricolă, deși rămasă în urmă față de dezvoltarea economiei naționale în ansamblul ei și față de necesitățile crescute, a depășit nivelul celei mai mari producții de pe vremea regimului burghezo-moșieresc; a fost întrecută producția prevăzută în planul cincinal pentru anul 1955 la porumb și cereale panificabile. A crescut în ultimii ani șeptelul de vite.

Un factor din cei mai importanți, chezășuind ridicarea continuă a agriculturii noastre, îl constituie progresele realizate în ultimul timp în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Numărul gospodăriilor colective și întovărășirilor s-a dublat în ultimii patru ani. Acolo unde organizațiile de partid au pus în centrul preocupărilor lor — așa cum a cerut Congresul al II-lea al P.M.R. — sarcina desfășurării unei intense și perseverente munci politico-organizatorice în mijlocul țăranilor muncitori, au fost obținute succese pilduitoare. **Raioanele Hîrșova, Negru Vodă, Filimon Sîrbu, Medgidia, Călmățui și Bujor sînt de pe acum complect cooperativizate,** iar în raionul Adamclisi cooperativizarea e pe terminate. Exemplul viu al gospodăriilor colective și întovărășirilor fruntașe convinge mase tot mai largi ale țărănimii de foloasele agriculturii socialiste. *(Aplauze).*

S-au obținut rezultate de seamă în domeniul ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Au crescut veniturile muncitorilor și țăranilor. Aprovizionarea cu alimente și îmbrăcăminte se îmbunătățește an de an. Omul muncitor poate cumpăra acum mai multe produse din salariul lui, consumul lui a crescut, ceea ce se reflectă în faptul că anul trecut comerțul socialist a furnizat populației mărfuri de o valoare dublă acelora vîndute în 1950.

Muncitorii vîrstnici, ceferiștii care se află în sală își amintesc desigur de viața de mizerie și chin a clasei muncitoare în anii stăpînirii burgheziei, de împușcarea a peste 100 de muncitori la 13 decembrie 1918 și teroarea dezlănțuită împotriva participanților la greva generală din 1920, de măcelul de la Lupeni din 1929 și înăbușirea în sînge a eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933. Cît de mult se deosebește situația de azi a muncitorimii, clasă conducătoare în stat, de situația din trecut a muncitorilor, jefuiți și exploatați tîlhărește de capitaliști, striviți de povara curbelor de sacrificiu, putînd fi oricînd aruncați de patron în rîndurile șomerilor sau răpuși de gloanțele mitralierelor, dacă îndrăzneau să-și ceară drepturile!

Muncitorul, tehnicianul, funcționarul se bucură azi, în afara salariului, de o serie de avantaje cu neputință de conceput în trecut: concediu de odihnă plătit, îngrijire medicală gratuită, cantina, cămin și creșă pentru copii, largi posibilități de ridicare a calificării.

Țărănimea noastră ține minte starea de subjugare și mizerie din vremea domniei moșierilor și capitaliștilor. Ea ține minte pe cei 11.000 de țărani omorîți de rege și boieri acum 50 de ani, în 1907, pentru că s-au răsculat pentru pămînt și dreptate. Satele, cufundate odinioară în întunericul neștiinței de carte, decimate de malarie, pelagră și alte boli, cunosc o viață nouă. Conacul boieresc, circiuma, postul de jandarmi erau ieri centrul vieții satului. Azi, s-au ridicat în sate școli și cămine culturale, cinematografe și spitale, sute de comune au fost electrificate și radioficate. Țăranul muncitor se îmbracă și se hrănește mai bine ca pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești.

Pentru prima oară a dobîndit poporul putința să-și aline setea de cultură. Puterea populară se mîndrește de a fi înlăturat rușinoasa moștenire a analfabetismului. Anul trecut printre ostașii încorporați n-a mai fost nici un neștiutor de carte. Numeroase lăcașuri de cultură, institute de învățămînt superior și cercetări științifice, teatre, muzee, școli, cămine culturale și cluburi s-au ridicat în acești ani în toate regiunile patriei noastre. **Intelectualitatea noastră legată de popor, bucurîndu-se din plin de prețuirea și sprijinul regimului democrat-popular, își aduce contribuția la dezvoltarea patrimoniului culturii naționale, la propășirea țării.**

Marile realizări obținute în anii regimului democrat-popular sînt rodul muncii înfrățite a muncitorilor, țăranilor, oamenilor de cultură, conduși și îndrumați de partid. Avem dreptul să resimțim mîndrie, bucurie și satisfacție, făcînd bilanțul acestor realizări. Avem dreptul să spunem că sacrificiile aduse și eforturile depuse n-au fost zadarnice, că mergem pe drumul bun, drumul făuririi unei vieți îndestulate și fericite, drumul socialismului. *(Aplauze).*

Sarcinile luptei pentru dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea continuă a traiului poporului

Tovarăși,

În cadrul campaniei electorale, oamenii muncii au dezbătut pe larg hotărîrile recentei plenare a C.C. al P.M.R. Atît la orașe, cît și la sate, aceste hotărîri au fost primite de oamenii muncii cu bucurie și satisfacție; muncitorii, țăranii, oamenii de cultură și-au manifestat aprobarea deplină față de aceste măsuri și au scos în evidență marea lor însemnătate pentru dezvoltarea economiei noastre naționale și pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale poporului.

Partidul a arătat deschis cauzele dificultăților pe care le mai întîmpinăm în satisfacerea nevoilor oamenilor muncii și ce este de făcut pentru ca nivelul de trai să crească mai rapid. Nu încape îndoială că prin eforturile unite ale celor ce muncesc din orașe și sate aceste dificultăți trecătoare vor fi învinse și poporul nostru va urca trepte tot mai înalte ale bunăstării și culturii.

În cele ce urmează mă voi referi la cîteva probleme fundamentale puse de plenară. În primul rînd, hotărîrile elaborate de ea asigură o îmbunătățire a proporțiilor între diferite ramuri ale economiei naționale; continuînd politica de industrializare a țării, plenara stabilește totodată o serie de măsuri în vederea dezvoltării mai rapide a ramurilor rămase în urmă ale economiei — agricultura și producția de bunuri de larg consum. De asemenea, în scopul îmbunătățirii și ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii, plenara a hotărît o anumită reducere a investițiilor pentru a putea da o parte mai mare din venitul național fondului de consum.

Aceste măsuri au devenit posibile datorită realizărilor obținute pînă acum în domeniul dezvoltării economiei și în primul rînd în domeniul dezvoltării industriei.

Oamenii muncii din orașe și sate în frunte cu eroica noastră clasă muncitoare au făcut nu puține sacrificii pentru a asigura dezvoltarea industriei grele și îndeosebi a industriei construcției de mașini, fiind conștienți că numai în felul acesta se creează condițiile dezvoltării întregii economii naționale, făuririi bunei stări a celor ce muncesc. *(Aplauze).*

Alocînd fondurile necesare dezvoltării agriculturii, producției de bunuri de larg consum, ridicării nivelului de trai, va trebui să ne îngrijim și de aci înainte de asigurarea mijloacelor necesare reproducției socialiste lărgite. Nivelul de trai al poporului se va îmbunătăți mereu numai dacă producția noastră va spori de la an la an, iar aceasta este cu putință numai în condițiile unei necontenite creșteri a producției industriale pe baza dezvoltării cu precădere a industriei mijloacelor de producție. Realizarea operei de industrializare socialistă înseamnă propășirea Romîniei, trecerea ei în rîndurile țărilor înaintate din punct de vedere economic.

Industria e principala sursă a creșterii venitului național al societății, temelia ridicării nivelului de trai al populației. Pentru a înțelege mai bine lucrul acesta, e bine să ne referim la exemplul unei țări prietene, Republica Cehoslovacă.

Se știe că Cehoslovacia, care dispunea încă înainte de instaurarea regimului democrat-popular de o considerabilă bază industrială, a continuat în perioada construcției socialiste să-și dezvolte cu succes industria, ajungînd să ocupe din acest punct de vedere unul din primele locuri în Europa. Aceasta se oglindește în venitul național al Cehoslovaciei, care deși are o suprafață și o populație mai mică decît a Romîniei, are un venit național considerabil mai mare decît al țării noastre. Socotit pe cap de locuitor, venitul național în Cehoslovacia este aproximativ de două ori mai mare decît la noi. Nu este deci de mirare dacă și nivelul de trai al oamenilor muncii este mai înalt în Cehoslovacia decît în țara noastră.

Desigur, nu putem face o comparație mecanică între două țări care au avut condiții istorice de dezvoltare atît de diferite. Dar acest exemplu este totuși pentru noi plin de învățăminte.

Romînia a fost o țară agrară înapoiată, nevoită să importe la prețuri de jaf din țările capitaliste utilajul și alte produse industriale de care avea nevoie. Azi fabricăm în țară cea mai mare parte a mașinilor și utilajului necesare nevoilor economiei noastre.

Nu ne putem însă mulțumi cu cele obținute, nu putem rămîne la nivelul atins. Trebuie să mergem înainte cu hotărîre pe calea industrializării, asigurînd dezvoltarea proporțională a întregii economii și lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii și industriei bunurilor de consum.

Trebuie să arătăm poporului cu tot simțul de răspundere că nu ne e îngăduit să consumăm tot ce producem, că trebuie să punem de o parte fondurile necesare acumulării socialiste, care asigură dezvoltarea industriei noastre, sporirea necontenită a venitului național și, pe această bază, ridicarea nivelului de trai.

Interesele vitale ale poporului nostru cer să ajungem din urmă țările înaintate din punct de vedere economic. Este limpede că nu putem înainta cu pași de melc în dezvoltarea industriei naționale, după cum n-ar fi just să supunem economia unui efort peste puterile noastre. Țara noastră dispune de mari posibilități și resurse, pentru a căror valorificare poporul nostru este hotărît să-și mobilizeze toate forțele.

Principala atenție va fi acordată acelor ramuri industriale care au asigurată baza de materii prime în țară: industria chimică, minieră, petroliferă, energetică, industria materialelor de construcții. Marile bogății naturale ale țării — țiței, gaz metan, cărbune, stuf, lemn, sare și minereuri — asigură condițiile unei puternice dezvoltări a industriei noastre chimice. De pe acum apare necesitatea elaborării unui plan de perspectivă al dezvoltării acestei importante ramuri industriale pe o perioadă de 10—15 ani, după modelul planului decenal de electrificare a țării, care se înfăptuiește cu succes. Dezvoltarea relațiilor de cooperare și într-ajutorare între țările lagărului socialist ne înlesnește înfăptuirea operei de industrializare, dezvoltarea acelor ramuri ale industriei pentru care avem în țară condițiile favorabile.

În anii ce urmează se va da o mai mare atenție industriei ușoare și alimentare, înzestrării ei cu utilaje moderne; odată cu mai buna folosire a capacității numeroaselor întreprinderi construite în aceste ramuri în ultimii ani, aceasta va crea posibilitatea unei sporiri simțitoare a producției de mărfuri industriale destinate consumului populației.

Plenara C.C. a adoptat o serie de măsuri de deosebită importanță în vederea sporirii masive a producției agricole, îndeosebi a celei de cereale. Deși în țara noastră există unele posibilități de sporire a suprafețelor arabile, care trebuie negreșit valorificate, acestea sînt totuși limitate, așa încît obiectivul principal în domeniul sporirii producției agricole îl constituie creșterea producției la hectar. Realizarea acestei sarcini depinde de mai buna lucrare a pămîntului prin aplicarea unei agrotehnici avansate, respectarea celor mai favorabile termene de însămînțare și de executare a altor lucrări agricole, folosirea unor semințe de înaltă productivitate, sporirea simțitoare a cantității de îngrășăminte minerale și naturale la hectar, ridicarea productivității muncii agricole și ușurarea acesteia prin mecanizarea complexă. În această direcție trebuie să-și îndrepte eforturile organizațiile de partid, institutele de cercetări științifice, agronomii, masa țărănimii muncitoare.

Lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii este strîns legată de sarcina fundamentală a etapei actuale — transformarea socialistă a agriculturii. Țărănimea muncitoare devine an de an tot mai conștientă de faptul că numai marea producție agricolă socialistă este în stare să asigure — pe baza muncii în comun, pe mari suprafețe, cu mașini agricole și folosind metode agrotehnice — avîntul producției agricole și bunăstarea țărănimii muncitoare. Statul democrat-popular, clasa muncitoare acordă un larg și multilateral sprijin politic și economic țărănimii muncitoare spre a păși pe calea transformării socialiste a agriculturii. *(Aplauze).*

După cum ați aflat din hotărîrile plenarei, se acordă o mare atenție gospodăriilor agricole de stat, a căror suprafață va crește simțitor în anii următori. Partidul și guvernul își vor concentra eforturile asupra mecanizării complexe a lucrărilor agricole și folosirii în cantități sporite a îngrășămintelor chimice în gospodării, astfel încît ele să devină în decurs de cîțiva ani mari producătoare de cereale, una din sursele principale de formare a fondului central al statului.

Odată cu aceste măsuri de întărire și dezvoltare a sectorului socialist al agriculturii, partidul și guvernul vor acorda și pe viitor sprijin țăranilor muncitori cu gospodării individuale care încă nu s-au hotărît să pășească pe calea agriculturii socialiste. **Toate forțele țărănimii noastre muncitoare, ajutată frățește de clasa muncitoare, trebuie îndreptate înspre realizarea sarcinilor puse de partid de a spori producția de grîu, porumb, carne, lapte, legume și zarzavaturi, asigurînd astfel prosperitatea satelor noastre, buna aprovizionare a orașului și asigurarea cu materie primă a industriei. Nu ne îndoim că țărănimea muncitoare va îndeplini cu însuflețire această înaltă sarcină patriotică.** *(Aplauze).*

Tovarăși,

Partidul acordă o deosebită atenție ridicării nivelului de trai al clasei muncitoare, care poartă pe umerii săi greutatea principală a luptei pentru construirea socialismului, muncind cu avînt și abnegație și dovedind prin faptele ei că este conștientă de rolul conducător pe care-l are în societate. *(Aplauze puternice).*

În cursul anului 1956 partidul și guvernul au luat o serie de măsuri prin care s-a îmbunătățit salarizarea mai multor categorii de muncitori, tehnicieni și funcționari. A fost ridicat minimul de salariu, au fost sporite pensiile mici și s-a acordat alocația de stat pentru copii. De asemenea au fost sporite salariile lucrătorilor din comerțul socialist, ale medicilor și corpului didactic, ale cadrelor armatei. S-a mărit numărul burselor și alocația de cantină pentru studenți. Pentru aplicarea acestor măsuri a fost nevoie anul trecut de alocarea unor fonduri suplimentare în valoare de aproape un miliard lei.

O însemnătate deosebită pentru sporirea veniturilor muncitorilor va avea aplicarea hotărîrii plenarei din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare. Numai fondurile suplimentare primite de salariați în 1957 prin revizuirea rețelelor tarifare, plata alocațiilor de familie etc., vor fi de peste 2,5 miliarde lei. Chezășia unei juste elaborări a măsurilor pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare o constituie larga consultare a oamenilor muncii din principalele întreprinderi în care va fi experimentat. Această dezbatere largă, democratică, va stimula inițiativa și spiritul înnoitor al muncitorilor și tehnicienilor în găsirea celor mai bune soluții pentru ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor, perfecționarea procesului tehnologic.

Partidul și guvernul nostru își exprimă încrederea fermă că resursele materiale și financiare necesare realizării măsurilor adoptate de plenara C.C. vor fi asigurate prin munca patriotică a maselor muncitoare. *(Aplauze).*

Partidul se adresează clasei muncitoare cu chemarea de a produce mărfuri mai multe, mai bune și mai ieftine, de a spori necontenit productivitatea muncii și a reduce prețul de cost. Mai mult ca oricînd e nevoie de inițiativa și perseverența muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor pentru a descoperi și mobiliza rezervele interne ale întreprinderilor.

Trebuie să învățăm a folosi cu chibzuială mijloacele materiale. Într-o serie de ramuri industriale există largi posibilități de a spori producția, chiar fără a construi noi întreprinderi sau a introduce noi utilaje în producție, prin mai buna folosire a utilajului existent și a capacităților de producție, prin extinderea experienței înaintate.

Cantități însemnate de produse de larg consum pot fi puse la dispoziția populației prin ridicarea productivității muncii, prin reducerea prețului de cost pe baza economisirii materiei prime și materialelor, combustibilului, energiei electrice, fondurilor bănești, a combaterii oricărei risipe. După calculele preliminare, fiecare procent de reducere a prețului de cost pe scara întregii economii va reprezenta în 1957 o economie de aproape jumătate miliard lei.

Datoria organizațiilor de partid, sindicale, de U.T.M. și a masei muncitorilor și tehnicienilor din întreprinderi este de a porni o adevărată bătălie pentru fiecare procent de ridicare a productivității muncii, de reducere a prețului de cost, de economii în producție, pentru a crea noi resurse materiale și financiare, care să servească ridicării continue a nivelului de trai al populației.

Tovarăși,

Una din cele mai importante măsuri luate de partid și guvern este aceea cu privire la desființarea cotelor obligatorii la majoritatea produselor agricole; ea însuflețește țărănimea muncitoare să-și lucreze mai bine pămîntul, spre a spori producția agricolă și a contribui la dezvoltarea schimbului dintre oraș și sat. Nu încape îndoială că această hotărîre va întări și mai mult alianța frățească între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, contribuind astfel la consolidarea continuă a orînduirii democrat-populare din patria noastră. *(Aplauze puternice).*

Producătorii agricoli sînt liberi să-și desfacă produsele la preț de învoială, fie pe calea de achiziții și contractări, fie pe piață. Aceasta va aduce venituri suplimentare însemnate țăranilor muncitori individuali, membrilor gospodăriilor colective, cooperativelor de producție cu rentă, întovărășirilor.

Exprimăm convingerea fermă că măsurile hotărîte de plenară, sporind cointeresarea materială a țărănimii în mărirea producției agricole și a producției agricole-marfă vor face să crească cantitățile de produse agro-alimentare pe piață, ceea ce va avea o influență pozitivă asupra prețurilor. Iată de ce trebuie să ne concentrăm eforturile spre dezvoltarea considerabilă a producției agricole. În acest scop este necesară o muncă serioasă, bine organizată, a sfaturilor populare, a cooperației, a organizațiilor comerțului socialist de stat, pentru a îmbunătăți și intensifica schimbul de mărfuri între oraș și sat.

Pentru aceasta există condiții dintre cele mai favorabile. După apariția hotărîrilor plenarei din decembrie 1956 și în mod deosebit în cursul campaniei electorale nenumărați țărani, mulțumind partidului și guvernului pentru măsurile luate și-au exprimat hotărîrea de a contribui la formarea fondului central de produse agricole al statului, valorificînd surplusul producției lor pe cale de contractări și achiziții.

Dacă organele noastre comerciale, cooperatiste și de stat vor munci bine, dacă vor învăța să facă comerț, dacă vor ști să organizeze în bune condițiuni schimbul dintre oraș și sat în avantajul reciproc al țărănimii și al consumatorilor de la orașe, vom avea rezultate bune în asigurarea unei aprovizionări tot mai îmbelșugate a populației muncitoare de la orașe și a industriei noastre ușoare și alimentare cu materii prime.

E necesar să dezvoltăm democrația internă a organizațiilor cooperatiste, să atragem larg masele de cooperatori și consiliile alese de ei în dezbaterea problemelor activității cooperativelor.

Odată cu aceasta, așa cum am arătat mai sus, gospodăriile de stat vor trebui să participe într-o măsură din ce în ce mai mare la formarea fondului central de produse agricole al statului.

Avem convingerea deplină că țărănimea muncitoare va da un sprijin puternic statului democrat-popular și aliatului de nădejde al țărănimii — clasa muncitoare — în asigurarea resurselor de produse agricole vegetale și animale necesare aprovizionării pieței și formării rezervelor de stat. Aceasta va fi o nouă și puternică expresie a alianței de nezdruncinat între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

În munca de dezvoltare a economiei naționale și a culturii un rol de seamă îl are intelectualitatea legată de popor. Poporul nostru muncitor se mîndrește cu realizările oamenilor noștri de știință. El prețuiește pe scriitorii și artiștii care-și pun arta în slujba marilor idealuri ale socialismului și progresului uman, în slujba formării conștiinței socialiste a oamenilor.

Partidul, guvernul, clasa muncitoare dau o mare prețuire muncii cadrelor didactice de toate gradele care cresc schimbul nostru de mîine, tineretul. Partidul își exprimă convingerea că oamenii noștri de cultură își vor aduce din plin aportul alături de clasa muncitoare și țărănimea muncitoare la obținerea de noi succese în opera de construcție socialistă și de făurire a bunei stări a poporului. *(Aplauze).*

Pentru întărirea orînduirii democrat-populare, pentru atragerea largă a maselor la conducerea statului

Tovarăși,

Orînduirea democrat-populară dispune de tot ce e necesar pentru a asigura rezolvarea cu succes a problemelor complexe ale uriașei opere de reorganizare socialistă a societății, de făurire a unei vieți din ce în ce mai bune și mai luminoase a poporului. Unul din cele mai importante izvoare de forță ale orînduirii noastre este participarea conștientă a maselor la rezolvarea acestor probleme, la conducerea treburilor obștești.

Desigur că nici un fel de ordine de sus n-ar fi putut da naștere entuziasmului, hotărîrii cu care milioane și milioane de oameni și-au unit puterile pentru a smulge țara din înapoierea economică, pentru a obține într-un timp scurt mari succese pe calea industrializării, pentru a crea mii de gospodării colective și întovărășiri — centre ale unei agriculturi înaintate — pentru a ridica din rîndurile lor zecile de mii de cadre necesare rapidei dezvoltări economice și culturale a țării, pentru a învinge greutățile inerente drumului nou pe care am pornit și a înfrînge uneltirile dușmanului. Capitalismul cunoaște disciplina exploatării și a permanentei amenințări cu foamea, care atîrnă deasupra capului celor ce muncesc, dar el nu poate crea nimic asemănător cu avîntul milioanelor de participanți la întrecerea socialistă, însuflețiți de convingeri și de țeluri comune. Aceasta este expresia inițiativei creatoare a oamenilor muncii eliberați de exploatare, pe care regimul de democrație populară a descătușat-o și a transformat-o într-o uriașă forță socială. A dezvolta pe toate căile această inițiativă, a înlătura din calea ei tot ce o frînează, este una din principalele sarcini ale partidului și ale statului nostru.

Pe baza indicațiilor Congresului al II-lea al partidului, plenara C.C. a adoptat o serie de măsuri de deosebită importanță principială și practică în vederea înlăturării centralismului excesiv, care frînează larga desfășurare a inițiativelor oamenilor muncii și oferă un teren favorabil birocratismului. S-au luat un șir de măsuri pentru a descărca organele centrale de multe probleme care le îngreunau în mod nejustificat activitatea, precum și pentru lărgirea atribuțiilor sfaturilor populare, întreprinderilor, direcțiilor generale și ministerelor; la acestea se adaugă măsurile pentru reducerea evidenței și formularisticii excesive, a înlăturării verigilor paralele sau inutile în aparatul de stat și economic.

În această acțiune partidul aplică cu fermitate principiul leninist al centralismului democratic, care îmbină necesitatea unei conduceri unitare și coordonate, fără de care e cu neputință construirea socialismului, cu larga dezvoltare a inițiativei și activității creatoare a maselor.

Măsurile elaborate de partid dau sfaturilor populare răspunderi sporite și, în același timp, drepturi și posibilități materiale mai largi în vederea bunei gospodăriri a resurselor locale și a stimulării inițiativei maselor. Prin activitatea perseverentă, plină de inițiativă a sfaturilor populare, bogatele resurse de care dispun regiunile și raioanele noastre pot și trebuie să se transforme în izvoare tot mai puternice de satisfacere a cerințelor crescînde ale populației, de îmbunătățire a aprovizionării oamenilor muncii cu mărfuri industriale și alimentare, a condițiilor lor de locuit, a deservirii lor social-culturale. Se înțelege că pentru aceasta unele comitete executive ale sfaturilor populare trebuie să se dezbare de obiceiul de a aștepta ca totul să le pice „de sus", de la centru.

Întîlnirile cu deputații și adunările electorale au arătat între altele ce multe probleme de interes arzător pentru populație se pot rezolva de către organele locale atunci cînd există spirit gospodăresc, operativitate, atenție cu adevărat socialistă față de nevoile, sesizările și propunerile cetățenilor.

Sfaturile populare vor putea să-și îndeplinească cu succes sarcinile dacă vor folosi cît mai deplin în activitatea lor marile avantaje ce decurg din natura lor profund democratică de organe alese ale puterii de stat, care au nu numai posibilități nelimitate de realizare a unei strînse legături cu masele, dar reprezintă ele însele cea mai largă organizație de masă a celor ce muncesc.

Este greșită și trebuie combătută și lichidată tendința unor comitete executive ale sfaturilor populare de a se bizui în activitatea lor numai pe secții, pe aparatul funcționăresc, căutînd să umfle pe toate căile acest aparat. Trebuie ridicat la înălțimea cuvenită rolul sfatului popular, al sesiunilor sale; acestea trebuie să se întrunească mai des, să ia în discuție principalele probleme de care depind dezvoltarea economiei locale și satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii, să exercite un control permanent asupra comitetului executiv și a secțiilor sfatului, să asculte și să dezbată rapoartele lor. În felul acesta vom avea mai puțin birocratism și o mai mare participare a aleșilor poporului în activitatea concretă a sfaturilor.

Deputaților sfaturilor populare le revin sarcini de mare răspundere în atragerea maselor largi a oamenilor muncii la gospodărirea treburilor obștești, în mobilizarea acestora la sprijinirea acțiunilor întreprinse de sfaturile populare. Prin ei, statul popular poate cunoaște mai adînc problemele care preocupă masele și întări controlul asupra aparatului local administrativ și economic. Încrederea, dragostea și stima alegătorilor, ca și sprijinul efectiv acordat de ei deputaților lor depind de felul în care aceștia își vor îndeplini sarcinile de cinste ce le-au fost încredințate.

Comisiile permanente și comitetele cetățenești sînt instrumente de seamă cu ajutorul cărora sfaturile populare pot antrena masele la o participare efectivă la rezolvarea problemelor de interes obștesc.

În orînduirea democrat-populară un rol important revine organizațiilor obștești ale clasei muncitoare, țărănimii muncitoare, tineretului și femeilor, organizații în cadrul cărora oamenii muncii dezbat problemele construcției socialiste și participă la conducerea statului.

Marea Adunare Națională este o expresie fidelă a voinței poporului romîn, a faptului că în țara noastră întreaga putere de stat este exercitată de oamenii muncii de la orașe și sate. Dezvoltîndu-și funcția legislativă, Marea Adunare Națională va dezbate problemele fundamentale ale politicii interne și externe a statului, dările de seamă ale miniștrilor și interpelările deputaților adresate acestora. În intervalul dintre sesiunile Marii Adunări Naționale, deputații sînt chemați să desfășoare o largă activitate în cadrul comisiilor permanente.

Regimul nostru de democrație populară, forma a dictaturii proletariatului, asigură cele mai largi drepturi și libertăți oamenilor muncii, le creează depline posibilități de a participa la gospodărirea treburilor obștești, la conducerea statului: în același timp puterea populară apără cu vigilență cuceririle revoluționare ale oamenilor muncii, zădărnicește cu hotărîre orice uneltiri ale dușmanului poporului. Apărînd și dezvoltînd libertățile oamenilor muncii, puterea populară nu îngăduie și nu va îngădui nici o dată ca aceste libertăți, dobîndite prin grele jertfe de oamenii muncii, să fie folosite împotriva cuceririlor sfinte ale acestuia. *(Aplauze puternice).*

În cursul campaniei electorale, întregul nostru popor muncitor a arătat încă o dată că este însuflețit de hotărîrea nestrămutată de a merge spre noi succese pe drumul pe care și l-a ales, drumul construirii socialismului; el este hotărît să consolideze și să dezvolte democrația socialistă, singura democrație reală, cu adevărat populară, să întărească necontenit statul democrat-popular, pavăza sigură a independenței și cuceririlor sale. *(Aplauze).*

Politica externă a R. P. Romîne — politica de apărare a intereselor naționale și consolidare a păcii

Politica externă a statului nostru democrat-popular este o politică de apărare a intereselor naționale, a independenței și suveranității de stat a Romîniei, de pace și prietenie între popoare. Elementul fundamental al politicii noastre externe îl constituie prietenia frățească cu Uniunea Sovietică, China populară și celelalte țări socialiste, care reprezintă laolaltă peste o treime din omenire. Niciodată în trecut țara noastră n-a avut și n-a putut avea asemenea prieteni și aliați ca țările care fac parte împreună cu Romînia din puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului.

Coeziunea și solidaritatea țărilor socialiste se bazează pe unitatea intereselor lor fundamentale, pe identitatea scopului lor final — construirea socialismului și comunismului, pe fidelitatea lor față de principiile comune ale marxism-leninismului, pe care le aplică ținînd seama de condițiile concrete și particularitățile fiecărei țări. *(Aplauze).*

Unitatea de nezdruncinat a țărilor lagărului socialist este o temelie trainică a păcii, principalul obstacol în calea uneltirilor agresive ale imperialismului, chezășia construcției victorioase a socialismului în fiecare din aceste țări.

Realitatea a demonstrat că dușmanii socialismului și păcii sînt neputincioși de a zdruncina unitatea familiei țărilor socialiste. Prietenia acestor țări se întărește și se dezvoltă an de an. Popoarele țărilor socialismului sînt strîns unite în jurul bastionului socialismului și păcii — Uniunea Sovietică. *(Aplauze puternice).* **Se dezvoltă cooperarea și într-ajutorarea între țările socialiste pe toate tărîmurile construcției de stat, economice și culturale.**

La baza relațiilor de tip nou, cum s-au statornicit între țările socialiste, stau principiile leniniste ale egalității în drepturi între țările mari și mici, ale neamestecului în treburile interne ale fiecărei țări, ale respectării stricte a suveranității naționale, principii enunțate în cunoscuta declarație a guvernului sovietic din 30 octombrie 1956.

Aceste principii și-au găsit expresia în rezultatele tratativelor ce au avut loc recent la Moscova între delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Romîne și Uniunii Sovietice. Poporul nostru a salutat cu bucurie înțelegerea încheiată, prin care Uniunea Sovietică ne acordă un sprijin de preț în dezvoltarea economiei naționale. În discuțiile care au avut loc între delegațiile guvernamentale ale celor două țări s-a manifestat deplina identitate de păreri în legătură cu situația internațională și sarcinile luptei pentru consolidarea păcii în întreaga lume. Convorbirile deschise și sincere, duse în spiritul internaționalismului socialist, cu privire la problemele de interes comun, reprezintă o contribuție de seamă la întărirea prieteniei romîno-sovietice și a colaborării strînse între țările socialiste. *(Aplauze).*

În ultimii ani s-au întărit și mai mult legăturile frățești între Republica Populară Romînă și marea putere socialistă din Asia — China populară. Între cele două țări ale noastre se fac schimburi comerciale, al căror volum crește an de an. Se lărgesc încontinuu schimburile culturale și legăturile între organizațiile obștești și așezămintele de cultură ale Chinei și Romîniei în vederea cunoașterii reciproce și schimbului de experiență în construirea socialismului.

Aceeași dorință comună de a promova și dezvolta legăturile de prietenie și cooperare este caracteristică și pentru relațiile între Republica Populară Romînă și celelalte țări ale lagărului socialist. În urma tratativelor ce au avut loc la București în luna ianuarie 1957 dintre delegațiile Partidului Muncitoresc Romîn și Partidului Comunist Cehoslovac, se lărgesc în interes reciproc relațiile de colaborare economică, schimburile în domeniul științei, tehnicii, culturii.

Recenta întîlnire de la Budapesta a reprezentanților partidelor și guvernelor a 5 țări socialiste, la care am luat parte și noi, a fost o nouă manifestare a solidarității țărilor socialiste și a relațiilor de într-ajutorare ce există între ele.

Schimbul de delegații de partid și de stat între Republica Populară Romînă și Republica Populară Federativă Iugoslavia, care a avut loc în cursul anului 1956, a contribuit la dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare între cele două popoare vecine, în interesul păcii și socialismului.

Consacrîndu-și toate forțele dezvoltării economiei și culturii, făuririi bunei stări a poporului, țara noastră este profund interesată în asigurarea păcii și colaborării internaționale. Exprimînd năzuințele întregului popor, guvernul nostru a pus la temelia politicii sale externe principiile coexistenței pașnice și ale schimburilor economice și culturale reciproc avantajoase cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. *(Aplauze).*

Țara noastră întreține legături comerciale și culturale cu 70 de țări și este oricînd gata să lărgească aceste schimburi în condiții de reciprocitate.

Republica Populară Romînă aduce o contribuție crescîndă la cauza păcii și destinderii internaționale, atît în cadrul O.N.U. cît și prin diferite acțiuni diplomatice. Guvernul Republicii Populare Romîne sprijină propunerile făcute de guvernul U.R.S.S. în noiembrie 1956 în problema dezarmării și micșorării încordării internaționale. Pînă la realizarea unui acord general cu privire la dezarmare, guvernul Republicii Populare Romîne consideră că pentru consolidarea păcii ar avea efecte din cele mai favorabile încheierea unui acord cu privire la limitarea și reducerea progresivă a armamentelor și forțelor armate, interzicerea armelor nucleare și lichidarea bazelor militare pe teritoriile altor state.

Există forțe capabile să respingă cu succes orice agresiune imperialistă

În politica sa externă, Republica Populară Romînă trebuie să țină seama de faptul că cercurile guvernante din S.U.A. și alte țări capitaliste desfășoară o acțiune sistematică de anihilare a rezultatelor obținute prin lupta popoarelor pentru destinderea internațională. În ultimele luni evoluția situației internaționale a înfățișat tabloul unui vast complot imperialist împotriva păcii și socialismului.

Urmărind să readucă țările arabe sub jugul colonialismului, Anglia și Franța au dezlănțuit, cu complicitatea Israelului, o agresiune neprovocată împotriva Egiptului. În același timp oficinele de spionaj și diversiune ale statelor imperialiste au organizat putsch-ul contrarevoluționar din Ungaria, în scopul restaurării stăpînirii capitalisto-moșierești și a dictaturii fascisto-horthiste și a transformării acestei țări într-o bază de atac împotriva lagărului socialist.

(Continuare în pag. 3-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 2-a)

șecul rușinos cu care s-au în-at aceste aventuri a dovedit n vremea noastră imperialiș-u mai pot atenta după bunul plac la independența și liber-a popoarelor, că în lume exis-forțe capabile să respingă ce es orice agresiune imperialis-(Aplauze).

ecent, imperialismul american, zînd să tragă învățăminte prăbușirea agresiunii impo-a Egiptului, a lansat cu multă ă așa-zisa „doctrina Eisen-er", sub paravanul căreia arcă să ocupe pozițiile slăbite vechilor puteri colonialiste în ntul Apropiat și Mijlociu și upună unei robii și mai gre-ările din această parte a lu-

Gogorița „primejdiei comu-e" sub care politica ameri-i încearcă să-și ascundă sco-ile sale de dominație mondia-nu poate însă înșela po-ele. „Noul" colonialism nu ve-i o soartă mai bună decît cel ii. Nici o încercare de a-l enta sub o nouă firmă nu-l e salva de pieirea inevitabilă. șcarea de eliberare a po-eor de sub jugul colonial o forță invincibilă a epocii tre. Poporul romîn a spriji-și sprijină cu profundă sim-e lupta eroică pentru liber-și independența a popoarelor i și Africii. (Aplauze).

ațintul agresiv al politicii ricane își găsește expresia în rea blocurilor militare agre-de tipul N.A.T.O., S.E.A.T.O. actului de la Bagdad, în in-area de baze militare atomice liferite țări din Europa și , cît și în adîncirea scinda-Europei prin crearea „Eura-"-ului și a așa-zisei „piețe e europene".

țerile occidentale, conti-d politica nefastă ce a dus ezlănțuirea celui de-al doilea oi mondial, desfășoară cu fe-tate acțiunea de reînviere a arismului german, care a a-at în cîteva rînduri Europa lăcările războiului și a pri-it atîtea suferințe popoarelor pene, printre care și poporu-romîn.

deosebită vigilență este ne-ră față de acțiunile subversi-rin care cercurile imperialiste arcă să submineze orînduirea ală și de stat a țărilor socia-și să creeze noi focare de dare internațională.

întreaga lume cresc forțele arelor care se opun cu fer-te uneltirilor agresive ale r pretendenți la dominația dială. Forțele păcii și ale so-smului au silit pe agresorii rialiști să dea înapoi. De vi-ța și unitatea luptătorilor u pace depinde și de acum te spulberarea planurilor sive ale imperialismului.

teresele țărilor socialiste de are a păcii lumii, a indepen-ei și securității lor coincid pe n cu interesele vitale ale or popoarelor iubitoare de Țările lagărului socialist au numeroase inițiative în d micșorării încordării inter-nale. Atît timp însă cît țările rialiste nu numai că refuză ccepte repetatele propuneri ezarmare și lichidare a gru-or militare închise, dar în-c blocul agresiv al Atlanti-, sprijină reînarmarea Ger-ei occidentale și continuă rganizeze acțiuni subversive triva țărilor socialiste — Ro-, precum și celelalte țări agărului socialist, își vor în-capacitatea de apărare și vor ine Tratatul de la Varșovia n scut al independenței și ității lor. (Aplauze).

opaganda oficială americană ontenește să vorbească des-cortina de fier", pe care, chi-e, statele socialiste ar fi ri-o între ele și țările capita-. În realitate însă, cortina et o ridică acei ce aplică o că de discriminare în dome-comerțului față de țara noa-și de alte țări socialiste. ce împiedică desfășurarea ală a schimburilor culturale ra noastră, acei ce pretind știlor noștri dornici să vizi-S.U.A. amprente digitale ca criminali de drept comun. irile imperialiste americane ă în relațiile cu Republica ară Romînă, ca și cu alte socialiste uzanțele interna-e elementare, amestecîndu-treburile interne ale statu-nostru, jignind demnitatea ală a poporului romîn și nizînd pe față răsturnarea uiui democrat-popular.

ne îndoim cîtuși de puțin că ul de democrație populară nu este pe placul unor personalități oficiale americane. La urma urmelor poporul romîn a instaurat orînduirea democrat-populară nu pentru a fi pe plac arhimiliardarilor din Wall Street sau conducătorilor trusturilor de armament. Nici nouă nu ne place regimul social-politic din S.U.A. Dar așa cum poporul nostru nu impune nimănui regimul său social-politic și nu se amestecă în treburile interne ale altor țări, tot așa nu admite ca cineva să se amestece în propriile lui treburi. Vremurile cînd Romînia putea fi tratată ca un vasal al marilor puteri au apus pentru vecie. **Poporul nostru concepe relații cu alte țări numai pe baza strictei respectări a suveranității noastre naționale, a neamestecului în treburile noastre interne, a respectării dreptului fiecărui popor de a avea orînduirea pe care și-a ales-o.** *(Aplauze puternice).*

În întrecerea istorică dintre capitalism și socialism, victoria va aparține socialismului

Tovarăși,

Cercurile imperialiste din S.U.A., străduindu-se să-și camufleze încercările de cucerire a dominației mondiale, s-au pus în fruntea unei vaste cruciade anticomuniste, menită, în intenția lor, să slăbească forța de atracție crescîndă a socialismului. Cît de actuale sînt și astăzi inspiratele cuvinte ale lui Marx și Engels, scrise încă cu un veac în urmă, despre forța ideilor comunismului, într-o vreme cînd toate forțele reacțiunii — papa și țarul, radicalii francezi și polițiștii germani — se uniseră într-o sfîntă alianță împotriva „stafiei" comunismului!

Au trecut mai bine de 100 de ani de prigoană, de minciuni și calomnii menite să înăbușe lupta de eliberare a celor ce muncesc din jugul capitalului. Dar ideile atotbiruitoare ale marxismului n-au putut fi nimicite, așa cum nu pot fi nimicite clasa muncitoare, poporul. **Ideile comunismului erau o forță de temut pentru capitaliști încă acum o sută de ani. Cu atît mai mare este forța ideilor marxism-leninismului acum, cînd ele stau la baza politicii de stat a numeroase țări din Europa și Asia, au cucerit conștiința a sute de milioane de oameni, exercită o forță de atracție tot mai puternică în întreaga lume. Cîte cruciade anticomuniste și antisovietice n-a întreprins capitalul internațional în cei 40 de ani care au trecut de la Revoluția din Octombrie! Sfîrșitul rușinos al acestor cruciade purtate în numele intereselor reacțiunii imperialiste și îndeosebi sfîrșitul aventurii hitleriste, ar trebui să îndemne la mai mult calm și simț al realității pe toți cei dornici să pornească pe aceeași cale. Forța ideilor marxism-leninismului este invincibilă!** *(Aplauze prelungite).*

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a provocat prima spărtură în sistemul mondial al capitalismului. După zdrobirea fascismului în al doilea război mondial, lumea capitalistă s-a micșorat mult, iar socialismul a ieșit din cadrul unei singure țări transformîndu-se într-un puternic sistem mondial.

Demagogia fățarnică a apologeților „democrației" burgheze și amenințările adepților politicii „de pe poziții de forță" nu sînt în stare să conteste adevărurile universal valabile ale marxism-leninismului, pe deplin confirmate de întreaga desfășurare a istoriei. Creșterea agresivității cercurilor conducătoare ale imperialismului dovedește nu forța, ci slăbiciunea crescîndă internă a acestuia. Optimismul lor de paradă nu poate ascunde faptul că asistăm la continua dezvoltare a crizei generale a capitalismului, la ascuțirea tuturor contradicțiilor lui. Se adîncesc mereu ciocnirile de interese între țările imperialiste, crește avîntul luptei popoarelor împotriva colonialismului, răbufnește tot mai puternic revolta maselor muncitoare împotriva sistemului inuman al exploatării capitaliste.

Zadarnic agită imperialiștii gogorița „exportului revoluției"; zadarnic încearcă să ascundă realitatea din țările occidentale cu basme dulcege despre „capitalismul popular" și „pacea socială". **În fiecare țară capitalistă există factorii care generează lupta de eliberare a maselor, lupta pentru transformarea revoluționară a societății. Experiența istorică dovedește că nici înșelăciunea și mistificarea, nici încercările de subminare a statelor socialiste nu pot prelungi la infinit existența sistemului capitalist. Realitatea demonstrează că în timp ce forțele capitalismului slăbesc, în timp ce continuă procesul de descompunere și putrezire a capitalismului, forțele socialismului sînt în plină ascensiune și cîștigă noi și noi victorii în întrecerea istorică între capitalism și socialism. Victoria în această întrecere va aparține socialismului!** *(Aplauze îndelungate).*

Spre noi succese ale construcției, pentru o viață mai îmbelșugată și mai frumoasă

Tovarăși! Cetățeni!

Întîmpinăm alegerile pentru Marea Adunare Națională cu un bogat bilanț de înfăptuiri, așa cum niciodată în trecut nu s-a putut prezenta vreun partid în fața alegătorilor.

Ce dovedesc toate aceste înfăptuiri, care umplu de mîndrie îndreptățită inima oricărui om ce-și iubește patria?

Ele dovedesc că eliberarea de sub jugul capitaliștilor și moșierilor din țară, ca și al capitaliștilor străini a trezit uriașele energii creatoare ale poporului romîn, voința sa neînfrîntă de a-și făuri un viitor fericit. Ele dovedesc că poporul nostru are în fruntea lui un conducător profund devotat intereselor oamenilor muncii, Partidul Muncitoresc Romîn, avangarda clasei muncitoare, care-l călăuzește pe un drum just. *(Aplauze puternice, ovații).*

Partidul cheamă oamenii muncii la noi realizări menite să facă economia țării mai puternică, viața oamenilor mai îmbelșugată și mai frumoasă.

Patria noastră este bogată în tot felul de resurse naturale; poporul nostru este harnic, talentat, însuflețit de un fierbinte patriotism. Baza materială pe care ne sprijinim în construirea socialismului s-a întărit, experiența noastră a crescut.

Forța statului democrat-popular se întărește necontenit. Ne bizuim pe prieteni încercați de nădejde. Nu încape îndoială că, sub conducerea partidului, luminosul program de acțiune al poporului, care a fost elaborat de **Congresul al II-lea al P.M.R. și de Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 va fi înfăptuit cu succes. Pentru acest program Frontul Democrației Populare vă cheamă să vă dați votul.** *(Aplauze puternice).*

Votul poporului nostru în alegerile pentru Marea Adunare Națională va fi un vot pentru politica internă și externă a partidului nostru: politica de dezvoltare economică și culturală a patriei, de asigurare a bunei stări a poporului, de întărire a statului democrat-popular, politica de consolidare continuă a unității țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, de coexistență pașnică cu toate popoarele, de vigilență față de uneltirile dușmanilor păcii și socialismului, de grijă pentru întărirea capacității de apărare a patriei noastre. *(Aplauze).*

Partidul nostru este convins că votul poporului va constitui o nouă și puternică expresie a unității politico-morale a poporului muncitor, a hotărîrii sale de a-și închina toate forțele cauzei apărării păcii, construirii socialismului, a înfloririi patriei noastre scumpe și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc *(Aplauze).*

Trăiască inspiratorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor — Partidul Muncitoresc Romîn!

Trăiască patria noastră, Republica Populară Romînă!

Trăiască poporul muncitor romîn, constructor al socialismului!

(Aplauze puternice, îndelung repetate. Asistența în picioare ovaționează îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central al partidului, pentru victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare).

intrat în funcțiune termocentrala trică de la Combinatul Chimic Nr. 1

cadrul Combinatului Chimic a intrat în funcțiune la 1 rie o termocentrală elec-care va livra energia nece-ecțiilor productive ale aces-ri întreprinderi, precum și alte necesități. Construc noii termocentrale închină ă victorie zilei alegerilor putați în Marea Adunare nală.

erea instalată a noii termo le este de 6000 kW. Ea fo-e drept combustibil gazul și va deservi combinatul nr. 1, fabricile din apropiere și satele din cîteva raioane. Agregatele și utilajele cu care este înzestrată termocentrala sînt produse în țara noastră de către uzinele „Mao Țze-dun" din București, Combinatul Metalurgic Reșița, întreprinderile „Electroputere"-Craiova, „Electromagnetica"-București.

Proiectul a fost întocmit de „Iprochim", iar lucrările de construcție și montaj au fost efectuate într-un timp scurt, de trustul 5 construcții, întreprinderea „Monchim" și trustul 18 instalații.

Succese în cinstea zilei de 3 februarie

În ziua de 1 februarie colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri ai întreprinderii de foraj nr. 1 din cadrul trustului petrolifer Oltenia au raportat cu mîndrie că în cinstea alegerilor de la 3 februarie au depășit planul de foraj pe luna ianuarie cu 687 de metri.

Printre brigăzile de sondori evidențiate se numără cea condusă de Constantin Muscalu de la sonda 155 care a depășit planul de foraj cu 100 la sută, brigăzile lui Nicolae Topală de la sonda 470, Nicolae Crăciun de la sonda 134 și altele.

Urmați cu devotament îndrumările partidului...

— Adunarea cetățenească din orașul Pașcani —

În sala cinematografului C.F.R. Pașcani sute de oameni ai muncii au participat joi la adunarea cetățenească pentru circumscripția unde este candidat al F.D.P. în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, marele nostru scriitor, academicianul Mihail Sadoveanu.

Tov. Iorgu Mihai prim secretar al Comitetului raional de partid Pașcani, a vorbit despre politica consecventă de pace a statului nostru, subliniind eforturile oamenilor muncii care, sub conducerea înțeleaptă a partidului, luptă pentru o viață fericită. Vorbitorul a scos în relief principalele realizări obținute de cei ce muncesc din țara noastră. În raionul Pașcani în domeniul învățămîntului public, de pildă, funcționează în prezent 50 de școli elementare de 4 ani, 14 școli de 7 ani, o școală medie mixtă, o școală medie serală pentru tinerii muncitori. Procentajul elevilor școlarizați este de 100 la sută. Cartea a devenit un bun de preț al maselor populare și în raionul Pașcani; 95.000 volume formează fondul de cărți al bibliotecilor existente în cele 61 cămine culturale; la acestea se adaugă peste 14.000 volume cu care este înzestrată biblioteca raională.

Mecanicul de locomotivă Petre Foca, Gheorghe Bordeianu, secretar al sfatului popular orășenesc Pașcani și alții au arătat grija partidului și guvernului pentru continua ridicare a nivelului de trai al poporului muncitor, angajîndu-se să lupte pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de plenara din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R.

Cei prezenți la adunare și-au exprimat voința de a da votul lor scriitorului de frunte al țării, Mihail Sadoveanu, care a copilărit pe aceste meleaguri moldovene.

Neputînd participa la adunare, fiind suferind, acad. Mihail Sadoveanu a trimis alegătorilor următoarea scrisoare:

Scrisoarea adresată de acad. Mihail Sadoveanu alegătorilor din circumscripția electorală Pașcani

Reținut în București de o boală grea, regret că nu pot lua parte la adunarea de mîine.

Salut cu dragoste pe vrednicii mei pășcăneni cu deplină încredere în judecata lor dreaptă la alegerile pentru Marea Adunare Națională din 3 februarie, dovedind astfel că prețuiesc cum se cuvine schimbările bune care s-au săvîrșit, se săvîrșesc și se vor mai săvîrși în Republica noastră Populară.

Îi îndemn să urmeze cu devotament îndrumările partidului și le urez — ca unor frați prea iubiți — sănătate, ca să se bucure de roadele muncii lor în țara liberă și fericită.

MIHAIL SADOVEANU

Tineretul este chemat să pună în slujba înfloririi patriei tot entuziasmul său creator

Intîlnirea tov. V. Trofin cu alegătorii

ZELETIN (prin telefon de la corespondentul nostru). Freamătul s-a întețit la amiază, cînd au început să sosească la Zeletin, din comunele vecine, sute de țărani muncitori din circumscripția electorală nr. 6 unde candidează tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M. Pînă la deschiderea adunării, țărani muncitori, întovărășiți sau cu gospodării individuale din comunele Lehancea, Căbești, Frumușelu, Boghești, Podu Turcului, mecanizatori de la S.M.T. — cu toții au încins hore moldovenești.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Sava Tăbăcaru, secretar al Comitetului raional de partid Zeletin. Vorbitorii înscriși la cuvînt și-au exprimat profundul atașament față de partid, a cărui preocupare principală o constituie ridicarea nivelului de viață al maselor. În cuvîntul său, tov. Vasile Igescu, președintele sfatului popular raional, a arătat că și în raionul Zeletin țăranii muncitori pășesc tot mai încrezători pe drumul agriculturii socialiste, drum arătat de partid. Numai în decurs de un an s-au creat 66 de noi gospodării colective și întovărășiri. În prezent, în raion există 110 întovărășiri și gospodării colective. Prin auto-impunere s-a realizat un important număr de construcții, printre care 6 școli, 3 cămine culturale etc. S-a construit de asemenea șoseaua ce leagă Adjudul de centrul raional. În comuna Podu Turcului s-a construit și s-a dat în folosință un complex veterinar, un combinat de prelucrare a strugurilor; s-a amenajat un local de cinematograf. Tot în cursul acestui an vor fi date în folosință clădirea școlii medii și a casei de cultură raionale.

Tovarășa Aneta Ionescu, vorbind despre drepturile cetățenești de care se bucură azi femeile din țara noastră, a amintit că în trecut sub regimul burghezo-moșieresc ele erau înjosite, lipsite de cele mai elementare drepturi. Acum femeile participă la conducerea treburilor statului. Vorbitoarea a citat ca exemplu faptul că în prezentele alegeri, un număr de 6 femei din regiunea Bacău au fost propuse candidate ale F.D.P.

Utemistul Vasile Boțoc a vorbit în numele tinerilor întovărășiți din comuna Căbești. El a vorbit despre dragostea nețărmurită a utemiștilor față de partid, despre hotărîrea lor fermă de a dovedi deplin devotament față de politica partidului. Îndrumați de comuniști — a spus el — noi ne angajăm să popularizăm hotărîrile plenarei din decembrie a partidului și să obținem recolte mai mari, iar surplusul de cereale să-l vindem statului, contribuind astfel la asigurarea fondului central de cereale al statului. Țăranii muncitori merg neabătut pe drumul arătat de partid — acesta e drumul vieții noastre noi, a încheiat Vasile Boțoc.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Virgil Trofin, candidat al F.D.P. în această circumscripție electorală. Expunerea sa a fost ascultată cu multă atenție și subliniată în repetate rînduri de aplauzele alegătorilor. În prima parte a cuvîntării sale, vorbitorul s-a referit la marile victorii realizate de poporul nostru, sub conducerea partidului, pe drumul industrializării socialiste. Vorbind despre noua înfățișare a regiunii Bacău în anii puterii populare, tovarășul Trofin a spus: „Regiunea Bacău, atît de frumoasă și bogată, a fost crunt exploatată în trecut de către coroana regală, de capitaliști și de moșieri. În anii regimului democrat-popular la Moinești, pe Valea Zemeșului, au răsărit adevărate păduri de sonde. Datorită acestui fapt, din bazinul petrolifer al Moldovei se extrage astăzi de 32 de ori mai mult țiței decît pe timpul stăpînirii burghezo-moșierești. Edificator în ceea ce privește dezvoltarea regiunii Bacău este progresul realizat în ramura energetică. Între anii 1950—1955, producția de energie electrică a crescut cu 282,8 la sută. Falnic se înalță pe meleagurile regiunii Bacău, corpul în construcție al hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz. În cea de a doua jumătate a anului 1957 va intra în funcțiune laminorul de țevi de la Roman.

Pentru tineretul patriei noastre — a continuat tov. Virgil Trofin —care trăiește vremurile pe care le-au visat cei mai buni fii ai clasei muncitoare, cuceririle poporului nostru sînt cuceriri fără precedent. Tineretul patriei noastre este chemat de aceea să pună în slujba continuei înfloriri a patriei, în slujba construirii socialismului, toată hotărîrea și entuziasmul său creator.

C. ANDREESCU

TELEGRAME

Excelenței Sale

Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Guvernul și poporul indian, împreună cu mine, mulțumesc călduros Excelenței Voastre și prin dvs. guvernului și poporului romîn pentru binevoitorul dvs. mesaj de felicitări și urări trimis cu ocazia aniversării Republicii India.

RAJENDRA PRASAD
Președintele Republicii India

Excelenței Sale

Domnului CHIVU STOICA

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

În numele guvernului și poporului indian și al meu personal, mulțumesc Excelenței Voastre, guvernului și poporului romîn pentru binevoitorul mesaj de felicitări și urările ce ne-ați adresat cu prilejul aniversării republicii noastre.

Vă asigur și din partea mea de aceleași sentimente ca cele exprimate de dvs.

JAWAHARLAL NEHRU
Primul Ministru al Republicii India

Sonde trezite la viață

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru)

Carnetul de U.T.M. poate fi mai poartă în buzunarul stîng de la haină, acolo, aproape de inimă. Totuși inginerul Ștefan Costea este acum comunist. Iar pentru a dovedi că ești comunist e necesar să dai grai unor fapte. Inginerul petrolist Ștefan Costea a dovedit că poate face acest lucru. El este azi nu numai simplu inginer, dar și șef al secției I-a Pîscov din sectorul petrolifer. Abia s-a scurs o lună de zile din anul acesta și secția lui a și ajuns fruntașă pe sector.

Împreună cu maistrul operator Ion Mircea, tînărul inginer a luat inițiativa de a reda producției sondele părăsite. Așa este cazul sondei nr. 2 Creditul miner, care a fost părăsită de capitaliști cu 20 de ani în urmă. Azi ea a fost redată producției și zeci și zeci de tone de țiței ies la iveală.

Dar această sondă nu este singura. Multe alte sonde abandonate vor învia, iar aurul negru va curge din belșug. Cu un astfel de succes întîmpină secția condusă de tînărul inginer alegerile de la 3 februarie.

Informații

Vineri la amiază s-a înapoiat în Capitală, tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, care a participat la Praga la lucrările celei de a 13-a sesiuni a Comitetului Executiv al Federației Sindicale Mondiale.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, au fost de față tovarășii Nicolae Ceaușescu, Constantin Pîrvulescu, Ștefan Voitec, Liuba Chișinevschi, Mihai Marin, Stelian Moraru, I. Dobre, N. Popescu, președinți ai comitetelor centrale ale sindicatelor, șefi ai secțiilor C.C.S., activiști ai sindicatelor.

*

Vineri dimineața a plecat din portul Constanța vasul romînesc „Mangalia", care transportă darul Crucii Roșii a R.P.R., acordat poporului egiptean, format din 5.670 kg. medicamente.

Pe bordul vasului „Mangalia" a plecat spre Egipt și o delegație a Crucii Roșii a R.P.R., formată din dr. Octavian Sferdean și dr. Ion Grozdea, membri ai Comitetului Central al Crucii Roșii a R.P.R., care vor înmîna Societății Egiptene de Semilună Roșie, darul Crucii Roșii a R.P.R.

*

Pe baza înțelegerii intervenite între guvernul R.P.R. și guvernul R.P.F.I. în octombrie 1956, la Brioni, între 17 ianuarie și 1 februarie 1957 au avut loc la București tratative între delegațiile celor două țări, în vederea rezolvării problemei biproprietăților de pe frontiera romîno-iugoslavă.

Cele două delegații au căzut de acord să se instituie o Comisie mixtă care să stabilească situația acestor biproprietăți, urmînd ca delegațiile să continuie tratativele după terminarea lucrărilor Comisiei mixte.

Tratativele au decurs într-o atmosferă de colaborare și prietenie.

*

Ca urmare a propunerilor făcute în consfătuirea oamenilor de teatru organizată recent de Ministerul Culturii, Teatrul Tineretului a hotărît reluarea spectacolelor cu discuții. Primul spectacol va avea loc marți 5 februarie a.c. ora 14, cu piesa „Mult zgomot pentru nimic" de Shakespeare. La spectacol sînt invitați oameni de teatru, ziariști, responsabili culturali, tineri spectatori.

*

Vineri 1 februarie a.c., dl. Antonios Poumpouras, ambasadorul Greciei la București, a făcut o vizită acad. prof. P. Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor, interesîndu-se cu această ocazie de situația cultelor în Republica Populară Romînă.

(Agerpres)

„FERICIREA să te naști sărac"

de Lascăr Sebastian

Pe semne că nu sînt un om întreg: îmi lipsește sentimentul invidiei. Ce este aceea invidia, știu — din cărți. Dar înlăuntrul meu, n-am simțit niciodată. Asta nu înseamnă că nu mi s-a întîmplat să tînjesc după unele lucruri pe care nu le-am avut. Însă, atît; mi-i necunoscută pizmuirea pentru omul care are ce n-am eu și ce aș dori să am...

Unde s-a mai văzut ca tatăl să-și invidieze odrasla? Hotărît lucru, nu-mi invidiez băiatul care duce o viață, poate nu de-a dreptul fericită, dar mult mai îndestulată decît am dus-o eu. Nu-l invidiez, dar uneori — rechemînd anume amintiri cu umbre care iscă alăturări — îi jinduiesc îndestularea.

Iată, băiatul meu e student, e cuviincios îmbrăcat și are o servietă în care își poartă cursurile și caietele. Mie nu mi-a fost dat să ajung la universitate, iar în atîtea ierni cîte n-aș mai ști să număr, ghetele mele duceau fără pingele. În ce privește servieta... Ah! acesta e un capitol cu totul special în viața mea de școlar. Și nu numai de școlar.

Aș vrea să nu rîdeți de mine. Cui îi vine la socoteală să se știe ridicol? Totuși, sînt încredințat că fiecăruia i s-a întîmplat ceva asemănător în viață. Anume: să-i nască inima o dorință, o dorință fierbinte, aprigă, sfredelitoare, și să nu și-o împlinească niciodată. Se zice că visul de aceea este vis și e frumos, fiindcă nu se împlinește. Protestez din răsputeri. Eu unul nu dau doi bani pe visurile neîmplinite. Știți voi că și azi, ajuns nel mezzo del cammin di nostra vita (la jumătatea căii vieții noastre), păstrez în inimă un gol imens fiindcă nu mi s-a împlinit un vis din anii copilăriei? Da, visam și eu să am un ghiozdan de spate. Și nu l-am putut avea niciodată. Tata trebuia să îngrijească de patru feciori. Cel mai mare a avut ghiozdan de spate— eu eram cel mai mic, bani pentru asemenea „lux" n-au mai ajuns pînă la mine. Așa că și azi tînjesc după ghiozdan de spate... Dar vă întreb: azi, cînd aș putea să mi-l cumpăr, ce haz ar mai avea să port în spinarea mea adusă, această podoabă fabuloasă a copilăriei școlărești? Cheliei mele, numai astă tichie de mărgăritar îi mai lipsește! Iată cum, toată viața mea de elev mi-am împachetat cărțile și caietele într-un ziar și le-am legat cu o sfoară.

M-am gîndit, mult mai tîrziu, să împlinesc dorința mea fierbinte, indirect, prin progenitură. În adevăr, cînd băiatul meu a intrat în clasa întîia primară, am vrut să-i cumpăr un ghiozdan de spate. Vai! băiatul mi-a declarat ritos că el vrea o servietă, ca s-o poarte în mînă, de ureche. I-am cumpărat-o, ca să nu ajungă la adînci bătrîneți cu un gol imens în inimă. Însă eu urma să păstrez mai departe acel gust amar al visului neîmplinit, neîmplinit nici măcar așa indirect și mult prea tîrziu.

O să vi se pară straniu. dar mie totdeauna viața de om sărac mi-a apărut sub forma unui șvaițer: golurile mai mari și mai multe decît părțile cărnoase!...

„Într-o casă bine orînduită și bine gospodărită — zice Goethe în „Vocația teatrală a lui Wilhelm Meister" — copiii încearcă un sentiment care, desigur, le e comun cu șoarecii și șoriceii: ei urmăresc toate crăpăturile și toate găurile prin care ar putea să ajungă la bucatele oprite. Ei se desfată de acele bucate cu frica ascunsă și voluptoasă, și într-asta stă, cred, în bună parte, fericirea copilăriei". Iar mai la vale, autorul lui „Faust" ne spune că „puține sînt bucuriile visate care să se poată compara cu sentimentul pe care-l încearcă" un copil cînd izbutește să șterpelească din cămară „două sau trei prune uscate".

Care va să zică, pruna uscată la locul, aici, mărului oprit din Paradis, care, ispitindu-i pe străbunii noștri, le-a adus blestemul veșnic. Cu o deosebire: pruna șterpelită din cămară nu te încarcă de blesteme, ci constituie „fericirea copilăriei". Se poate. Se poate... dacă tot restul e paradis. Eu cunosc copii care s-ar fi mulțumit, nu cu prune uscate, ci cu o lingură de iahnie. Și cunosc mame care n-ar fi interzis copiilor să intre în cămară, dacă ar fi avut cămară și dacă soțul lor ar fi fost domnul consilier aulic Johann Kaspar Goethe.

În ce mă privește, nu o dată m-am dus la școală fără să iau „mica gustare", și nu o dată m-am întors, la amiază, acasă, fără să găsesc pe masă altceva decît binecuvîntatul „codru de pîine". Nu mă laud: mă podidesc amintirile.

Așa, îmi mai aduc aminte, că pe la paisprezece ani, ca să pot să continui „studiile", a trebuit... să mă las de școală. Să vă spun de ce. Adică v-am și spus: tata avea pe cap patru feciori. Asta însemna patru uniforme, patru perechi de ghete, patru rînduri de cărți, patru taxe școlare, patru... Vă închipuiți, desigur, că tata a fost milionar? Aș! Abia a izbutit să-i țină, de bine de rău, la învățătură pe cei doi frați mai mari. Pe cel de-al treilea și pe mine, prislea, directorii liceului ne trimiteau din clasă acasă cel puțin de vreo patru ori pe an, sub cuvînt că tata „neglijase" să plătească taxa. Dar nu era adevărat: tata nu neglijase nimic; el bietul, nu prididise. Și atunci — cum zic — m-am lăsat de școală și „am intrat în lume". (Mi se pare că așa se spune despre fetele mari din lumea bună care se duc la primul lor bal). Vreau să spun că m-am dus să-mi cîștig pîinea. Am devenit — cum să mă exprim ca să nu fie prea de rușine? — ajutor de vizitiu la o distilerie de lichioruri. Învățam seara, cum puteam, și-mi dădeam examenele „în particular". De pe urma slujbei mele, să nu vă închipuiți că m-am ales cu vreo puternică înclinație pentru lichior. Dimpotrivă: nici azi, ajuns om în toată puterea cuvîntului, nu-s amator de așa ceva. În schimb, am prins mare dragoste de cai, o dragoste care nu s-a stins nici pînă în zilele noastre. Asta se trage de acolo că am găsit în privirea blajină a cailor și pe catifeaua moale și caldă a botului lor mai multă înțelegere și prietenie decît la stăpînii lor și-ai mei. Dar asta e altceva.

Partea dureroasă a unor amintiri de soiul acesta nu-i că un băiat cunoaște foamea, că-și încropește învățătura cum dă dumnezeu, că n-are pingele la ghete, că visează în fiecare noapte ghiozdanul de spate și, eventual, vreo prună uscată. Nu. Ce-i mai dureros aici e că acel băiat capătă amărăciune în suflet și încruntare în priviri. Și de timpuriu i se strică sfînta bucurie de a trăi. Mărturisesc însă că, în ce mă privește, am avut noroc. Să nu mă întrebați cum s-a întîmplat, căci n-aș ști să vă spun, fiindcă nici propriile mele amintiri nu mă lămuresc. Știu atît: copil fiind, m-am pomenit în sala „Ovidiu" de pe strada Birjarii-Vechi, unde se ținea o întrunire socialistă. Ce anume și cît voi fi priceput eu atunci din cele cuvîntate de socialiști, rămîne o taină de nepătruns a copilăriei mele. Vorba e că de atunci m-am dus mereu la întrunirile socialiștilor. Am ajuns și la clubul din Sfîntul Ionică. Mai tîrziu am putut să mă deslușesc de ce mă trăgea ața către clubul socialist. Devenise limpede: fiindcă amărăciunea din suflet și încruntarea din priviri se transformau văzînd cu ochii într-o răzvrătire dătătoare de viață și nădejdi. Sărăcia atîta are bun: că-ți trezește răzvrătirile sufletului. Încolo, nu face nici cît o ceapă degerată.

Pe vremea aceea — îmi amintesc — am avut un schimb de cuvinte ilustrativ cu o mătușă, nu prea procopsită nici ea, însă cu mentalitatea unui burjui încarnat. Toată familia noastră, invitată la masă, se adunase de mult în casa mătușei. Numai eu întîrziam. Mă dusesem la înmormîntarea lui Gherea. Cînd, în sfîrșit, mi-am făcut intrarea, mătușa m-a luat din scurt. Aflînd unde am întîrziat „atîta", m-a ocărît în felul următor:

— Uite la el, mucosul! N-are ciorapi în picioare și se ține de socialism.

Cu acea frondă care uneori șade bine unui băiețandru, am fost replicat mătușei:

— Mă țin de socialism, tocmai fiindcă n-am ciorapi în picioare!

Cam acestea sînt, deocamdată, amintirile. Însă am uitat de ce am început să le depăn. A, da! Din două pricini: întîi, fiindcă am recitit de curînd una din cărțile de amintiri ale lui Anatole France: La vie en fleur („În floarea vieții") și apoi, fiindcă imediat m-am gîndit la tînăra mea odraslă.

Să mă lămuresc: Anatole France e o veche dragoste a mea. Nu așa, că adică îmi place să-l citesc. Asta ar fi prea puțin. Îi sorb fiecare pagină, fiecare rînd. Însă, recitind cartea pomenită, m-am supărat cumplit că ultimul capitol al cărții se intitulează „Fericirea să te naști sărac". Înțeleg. Marele vrăjitor al graiului franțuzesc caută să ne convingă că huzurul lipsește pe om de bărbăție și inteligență; iar sărăcia te învață „adevăratul preț al bunurilor de folos în viață", cum zice el însuși. Firește, e aici o dîră de adevăr. Dar să clamezi chiar așa de ritos că e o „fericire să te naști sărac"! Eu unul aș fi cedat bucuros această „fericire" tuturor îmbuibaților societății burgheze. Și iată, așa am început să-mi amintesc de sărăcia copilăriei mele. Și tot așa, prin comparație, m-am gîndit la condițiile de viață, astăzi, ale băiatului meu.

N-a vrut băiatul ghiozdan de spate și are servieta pe care și-a dorit-o; pînă acuma, nu mi l-a trimis nimeni plocon acasă fiindcă tata a neglijat să-i plătească taxele; ca să-și continuie studiile nu trebuie să se lase de învățătură și să devină „ajutor de vizitiu"; iar socialismul... el se ține de socialism nu fiindcă, din fericire, n-ar avea ciorapi în picioare..

Totdeauna am fost încredințat că e mai bine să nu uiți trecutul. Că e bine să ți-l amintești cu glas tare. Ca să-l cunoască și cei tineri, pentru a cunoaște prețul condițiilor prezente. Așa că, poate, o să-mi mai amintesc, în curînd, cîte ceva...

ANCHETĂ
de D. BABOIAN

In culisele alegerilor DE TIP AMERICAN

De obicei materialele unei anchete sînt precedate de un text introductiv prin care se aduce la cunoştinţă cititorilor cum şi în ce scop a fost organizată incursiunea reporterilor în domeniul la care se referă.

Întrucît însă scopurile prezentei anchete ce ne poartă prin labirintul unor practici electorale existente astăzi în ţările capitaliste sînt destul de evidente, renunţăm la introducerea de rigoare pentru a vă prezenta alegerile burgheze fără fard.

Reclama şi iniţiativa PARTICULARĂ

Nimic nu se face în America fără stimulentul reclamei. Cu atît mai puţin se concep „alegeri libere" fără reclame. Acel politician care visează un fotoliu în Congresul S.U.A. trebuie să găsească cele mai năstrşnice forme de reclamă ca să-şi asigure voturile concetăţenilor săi.

În toată perioada campaniei electorale, viitorul congresmen trebuie să se arate în faţa maselor vesnic surîzător şi să facă orice pentru a demonstra ce inimă de aur are, cît de mult iubeşte copiii şi animalele, cît de puţin interesat este în „afacerile murdare" ale... politicii.

Senatorul republican Bender pe care vi-l prezentăm în două momente electorale este un politician cu experienţă în materie de vînătoare de voturi. Ori de cîte ori pleacă în turneu electoral pe cont propriu el îşi mobilizează întreaga familie pentru a-şi transforma limuzina într-un impunător car alegoric (fotografia de sus).

În asemenea împrejurare se lasă neapărat fotografiat (aşa, cu totul întîmplător desigur) pentru ca eventualii săi alegători să-l cunoască pe de o parte ca un familist convins, iar pe de altă parte ca pe un iscusit organizator al iniţiativei particulare.

În fotografia de jos îl întîlnim pe acelaşi senator Bender, care în ajunul alegerilor vine în „contact" cu poporul prin intermediul cîtorva şcolari şi a unui reprezentant al F.B.I.-ului. După cum vedeţi, candidaţii respectă tradiţia; surîd de rigoare.

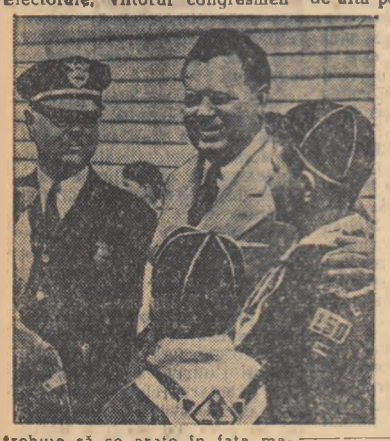

1001 fraude electorale

Furtul urnelor este una din cele mai bănoase afaceri într-o ţară capitalistă. Şi în acest domeniu însă pot fi consideraţi campioni aşii fraudelor electorale din S.U.A. Faptul că de mai mulţi ani s-a constituit „Asociaţia pentru votul cinstit" (Honest Bollot Association) nu a constituit nici cel mai mic obstacol în calea hoţilor de voturi.

Şi acum cîteva din cele 1001 de metode americane de spoliere a scrutinului.

1. La despuierea scrutinului un membru al comisiei de validare reprezentînd bineînţeles partidul aflat la putere anulează buletinele opoziţiei printr-un X aplicat cu ajutorul unei ştampile minuscule ataşate inelului de la deget.

2. Se depun în urne mii de voturi în numele unor persoane de mult plecate sau decedate.

3. Liste de alegători sînt sistematic trucate pentru a deruta comisiile respective.

4. În ziua alegerilor bande întregi de huligani şi de indivizi care practică „votul pe bandă rulantă" sînt angajaţi să voteze de mai multe ori. Fiecare vot se plăteşte cu 10 dolari.

5. Cînd se face numărătoarea voturilor oamenii guvernului aşteaptă rapoartele de la celelalte centre pentru a aprecia situaţia. La nevoie, ei nu se dau în lături să incendieze numărul de buletine necesar pentru a pune opoziţia în minoritate.

6. Marea lovitură în materie de fraude se obţine însă prin potrivirea „după nevoi" a aparatului de înregistrat şi numărat voturi.

7. Rezultatele pot fi trucate şi cu ajutorul aşa-zisului „portofoliu" al voturilor celor absenţi, care îşi trimit buletinele prin poştă, dacă bineînţeles nu au acceptat mai înainte să le „cedeze" în schimbul sumei de 50 de dolari. Aşa se întîmplă că oricînd oficialii de la centrele de vot au posibilitatea de a răsturna rezultatele jucînd această carte a „portofoliului".

JOCUL „de-a votarea"

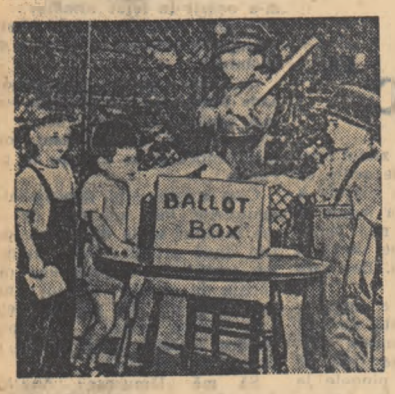

Apucăturile electorale americane se transmit pare-se din tată-n fiu. Chiar dacă nu-i tocmai aşa, apoi jocul „de-a votarea" al acestor copii newyorkezi este plin de semnificaţie. Bastonul poliţistului, ca element dominant în această improvizată secţie de votare în miniatură, spune poate mai mult decît orice comentarii.

Scriitorul american John Steinbeck DESPRE ALEGERILE DIN S. U. A.

Cum poate fi recunoscut un candidat în S.U.A.?

Cînd un ticălos descoperă dintr-o dată că inima lui bate pentru binele tuturor, cînd un globtrotter bogat nu mai frecventează casele de toleranţă; cînd un businessman caută subit prietenia negrilor, a muncitorilor şi a jucătorilor de boseboll, pe scurt, cînd dintr-un Soulus se face peste noapte Poulus atunci să nu vă închipuiţi cumva că ar fi vorba de un om cu însuşiri de cameleon, ci pur şi simplu de un candidat american.

Cum se comportă un veritabil candidat yankeu pe plan politic?

Candidatul este în primul rînd contra comunismului. Avînd în vedere însă că acest adversar n-are nimic comun cu jaful, cu nedreptatea socială şi cu corupţia — calamităţi împotriva cărora candidatul trebuie să ia atitudine, dacă vrea să pună mîna pe voturi — el îşi îndreaptă atacurile împotriva afacerilor necurate ale guvernului.

Alegeri „cinstite" sub pază... militară

Închipuiţi-vă cum ar arăta un sediu de votare înconjurat de trupe înarmate şi o urnă păzită de cerberi în uniforma militară. Mergeţi mai departe cu imaginaţia şi gîndiţi-vă cum v-aţi simţi dacă în ziua alegerilor ar trebui să treceţi în revistă sute de soldaţi de pază aliniaţi de-a lungul drumurilor ce duc spre localul de votare. Ei bine, pentru a trăi un asemenea coşmar alegătorii din Phenix City (S.U.A.) n-au trebuit să recurgă la imaginaţie, ci la proprii lor ochi.

Despre cele întîmplate în oraşul lor în ziua alegerilor „New York Herald Tribune" a scris următoarele:

„Alegeri cinstite. Militari înarmaţi stau de pază cînd cetăţenii din Phenix City se duc la urne" (vezi facsimilul). Ziarul a ţinut să precizeze că *„ochiul vigilent al militarilor înarmaţi"* a fost necesar pentru a se împiedica actele de corupţie politică. Nu ştim dacă „paza" armată a ferit urna de vot din Phenix City de corupţia tradiţională, dar este semnificativ faptul că în „lumea liberă" a dolarului baionetele militare şi bastoanele poliţieneşti sînt considerate indispensabile pentru desfăşurarea unor aşa zise „alegeri libere".

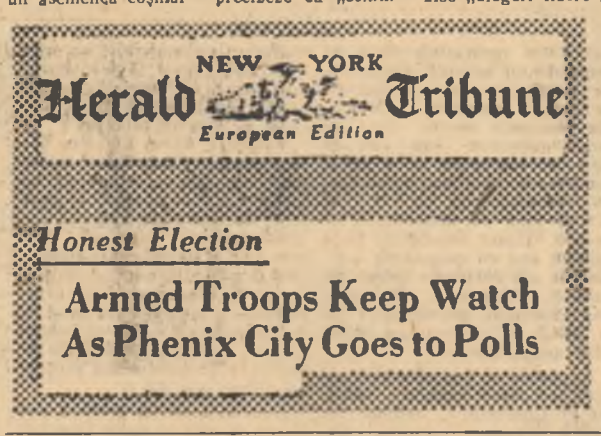
NEW YORK
Herald Tribune
European Edition

Honest Election

Armed Troops Keep Watch As Phenix City Goes to Polls

Cruciaţi electorali în sutană

În Italia alegerile de tip american au, orice s-ar spune, un specific al lor, fiind pătrunse firesc de duhul preacuvioşilor demo-creştini, cu sau fără sutană, ai Vaticanului. Slujba lor electorală începe deobicei cu o rugăciune şi se termină cu o anatemă. Rugăciunea spre a invoca „pronia cerească" pentru înfrîngerea stîngii în alegeri; anatema pentru pedepsirea oricăror cetăţeni ai Italiei care ar cuteza cumva să-şi dea votul partidelor democratice.

Iată cum sună rugăciunea prin care slujitorii plătiţi ai Vaticanului s-au adresat sfintei Fecioare spre a-i solicita un „...ajutor matern" în alegerile care au avut loc anul trecut în Italia.

„Aminteşte-ţi, o, prea îndurătoare Fecioară Maria, că nu s-a aflat niciodată ca vreun muritor de rînd să fi cerut sprijinul şi oblăduirea Ta şi să fi rămas neajutorat.

Spre Tine îmi îndrept faţa şi cu lacrimi în ochi, ca un păcătos ce mă aflu mă prosternez la picioarele Tale cerîndu-ţi ocrotire în această grea încercare".

Cum s-ar zice „adevăr grăieşte" robul Vaticanului. Dacă lăsăm la o parte păcatele lui, apoi trebuie să-i dăm dreptate că alegerile au fost pentru demo-creştini „o grea încercare". Cu atît mai grea cu cît afurisiţii de comunişti şi socialişti au cules şi în ultimele alegeri mai multe milioane de voturi între care nu puţine aparţinînd unor cetăţeni catolici pe votul cărora odinioară Vaticanul se putea bizui fără grijă.

Cînd s-a aflat rezultatul „nefericit" al scrutinului, clerul a pornit o adevărată cruciadă împotriva tuturor acelor care şi-au dat votul candidaţilor stîngii. La Rossana cruciaţii în sutană au mers atît de departe cu represaliile încît au interzis accesul în biserici al alegătorilor care n-au votat pentru partidul democrat-creştin. Singura cale de a-şi răscumpăra păcatul a fost considerată o spovedanie prin care cel ce a „păcătuit" s-ar dezice de votul dat. Numai că după cum au putut să constate popii Vaticanului, „fluturi catolici" — cum au fost botezaţi fugarii din partidul democrat-creştin — nu s-au prea înghesuit la... „spovedanie".

Această fotografie a fost luată, după cum se vede, în plina campanie electorală. Şomerul italian care-şi „odihneşte" trupul sleit de foame pe străzile Romei, cu greu ar putea fi convins că rugăciunile popilor Vaticanului ar putea să-i repună cîndva în drepturile lui legitime de om.

Contele de Montalembert face carieră...

Monsieur le Conte de Montalembert este o personalitate cum se spune „marcantă" în arena politicianismului francez. Funcţia pe care o deţine este de asemenea remarcabilă: preşedinte al Comisiei senatoriale de... sufragiu universal. Cei ce-l cunosc mai de aproape pe ilustrul conte parizian îl consideră „the right man in the right place" — omul potrivit la locul potrivit. Pentru că în uluitoarea sa carieră politică Montalembert s-a dovedit un om cu multă experienţă în materie de jocuri şi tranzacţii electorale. Hotărît lucru, contele senator ştie să aleagă şi să se ... aleagă totodată. În această privinţă are un „talent" înăscut. Încă pe vremea cînd nu era conte şi nu ocupa un fotoliu senatorial a dat dovadă de „miros" şi „orientare". Şi-a ales mai întîi o soţie în persoana multimilionarei Odile de Wendel, fiica faimosului magnat al industriei franceze François de Wendel; apoi şi-a ales fiefiul electoral şi anturajul respectiv. Şi-a pus candidatura. Se voia cu orice preţ „ales al naţiunii". A avut totuşi un ghinion — de altfel singurul din cariera sa; era cît p-aci să cadă în alegeri pentru că adversarul său avea mai multe şanse de cîştig.

Montalembert nu s-a pierdut cu firea. Şi atunci au ieşit la iveală însuşirile lui de politician descurcăreţ. Astfel, cu toată prestanţa de proaspăt conte el acu o întîlnire între patru ochi cu adversarul său politic. Conversaţia secretă a fost totuşi interceptată de un aprod care era ascuns într-un dulap. O frîntură din dialogul celor doi „gentlemeni" a fost edificatoare:

— Într-un cuvînt vreţi să-mi cumpăraţi renunţarea.

— Da! În schimb vă ofer o circumscripţie sigură. Semnez pentru asta.

Adversarul domnului conte n-a stat pe gînduri. Preţul oferit de ginerele lui de Wendel reprezenta o avere, başca circumscripţia oferită tot ca filodormă.

Scandalul izbucnit în jurul acestei afaceri a fost însă muşamalizat de socrul domnului conte, iar adversarul rezonabil al acestuia a primit următoarea scrisoare (vezi facsimilul) de mulţumire şi de confirmare a angajamentului verbal, din partea viitorului preşedinte al Comisiei de sufragiu universal a senatului francez.

Domnului Pellier-Cuit
Fecamp

Domnule,

Vă mulţumesc foarte sincer pentru gestul de disciplină pe care l-aţi făcut într-un mod atît de spontan.

Graţie dvs. voi putea face să triumfe duminica viitoare în arondismentul vostru politica Uniunii Naţionale şi Republicane căreia îi sîntem ataşaţi.

Nu voi uita gestul dvs. şi voi considera o datorie a mea de a sublinia importanţa deciziei dvs. pe lîngă Frontul Republican al domnului Franklin Bouillon, ca şi pe lîngă Federaţia Republicană a domnilor Marin şi de Wendel.

Le voi cere în schimb să vă rezerve, de îndată ce acest lucru va fi posibil, o candidatură Naţională şi Republicană într-o circumscripţie unde ei vă vor putea aduce sprijinul total şi fără rezervă al grupurilor lor.

Vă rog să primiţi domnule, salutările mele distinse.

s.s. Conte de Montalembert

DIN TATĂ IN FIU...

Să tot fie vreo 20 de ani de cînd aventurierul Anastasio Somoza s-a ales — cu sprijinul unor monopoluri din S.U.A. — preşedinte al statului Nicaragua. Activitatea preşedinţială a lui senior Anastasio a fost foarte fructuoasă. El şi statul aveau buzunar comun şi bineînţeles, preşedintele avea... partea leului. A trebuit într-adevăr să depună serioase eforturi ca să strîngă o avere de vreo 60 milioane de dolari, cu atît mai mult, cu cît bugetul anual al ţării nu întrece — 40 milioane de dolari.

Cu toate „meritele" excepţionale ale preşedintelui Anastasio Somoza, nicaraguezii, nerecunoscători, s-au răsculat împotriva lui şi l-au expediat pe meleagurile de unde nu se va mai întoarce niciodată.

După ce lucrurile s-au liniştit, stăpînii din S.U.A. s-au gîndit pe cine să... aleagă preşedinte în Nicaragua. Şi au hotărît — pe Luis Somoza, fiul şi moştenitorul defunctului preşedinte. Zis şi făcut. Cînd au fost alegerile? Niciodată. Lui senior Luis i-au fost suficiente voturile primite în plic închis din S.U.A.

Ase „se aleg" preşedinţii în Nicaragua.

SE ÎNTĂREŞTE prietenia sovieto-finlandeză

N. A. BULGANIN ŞI N.S. HRUŞCIOV VOR VIZITA FINLANDA

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 ianuarie dl. E. A. Vuori, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Finlandei în U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea d-lui K. A. Fagerholm, primul ministru al Finlandei.

La dejun au participat N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, miniştri ai U.R.S.S.

Împreună cu primul ministru K. A. Fagerholm la dejun au participat ceilalţi membri ai delegaţiei finlandeze, precum şi persoanele care însoţesc delegaţia.

Dejunul s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească. S-au rostit cuvintări.

În cuvîntarea sa, primul ministru K. A. Fagerholm a spus între altele:

Ieri v-am exprimat dv. domnule prim ministru, speranţa că vizitele reciproce între ţările noastre, care s-au desfăşurat sub semnul bunei vecinătăţi şi care s-au dovedit a fi atît de plăcute şi remarcabile, vor continua şi pe viitor. Acum am onoarea, ca în numele guvernului Finlandei, să vă invit pe dv. domnule prim ministru şi pe dv. domnule Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să vizitaţi Finlanda. Colegii mei de guvern şi eu personal nutrim sincera speranţă că veţi considera cu putinţă acceptarea acestei invitaţii şi că veţi sosi la noi încă în primăvara aceasta. Noi am dori să vă arătăm ce face Finlanda, cum trăieşte ea, şi să contribuim în felul acesta la o înţelegere şi o cunoaştere reciprocă mai bună.

Finlanda — a arătat K. A. Fagerholm în încheiere — doreşte să întreţină relaţii de prietenie cu marea sa vecină Uniunea Sovietică şi este preocupată de stabilirea unor contacte reciproce cu dumneavoastră, fiind profund conştientă că toate acestea sînt şi în folosul propriilor ei interese naţionale.

A luat apoi cuvîntul, N. A. Bulganin care adresîndu-se primului ministru al Finlandei a spus între altele:

Sîntem de acord cu dv. că întîlnirea noastră va contribui la o mai bună înţelegere reciprocă între noi şi va întări relaţiile între cele două ţări ale noastre.

Avînd acest punct de vedere asupra contactelor personale, preţuim mult faptul că eu şi N. S. Hruşciov am fost invitaţi să vizităm Finlanda. Vă mulţumim dv. guvernului dv. şi preşedintelui Republicii Finlanda, dl. Kekkonen pentru această invitaţie şi o acceptăm cu plăcere. În ce priveşte data vizitei cred că ea nu va prezenta mari dificultăţi, avînd în vedere relaţiile existente între ţările noastre. Dumneavoastră ne invitaţi în primăvara anului acesta. Primăvara este un anotimp frumos.

A luat apoi cuvîntul N. S. Hruşciov care a declarat între altele:

Sînt întrutotul de acord cu ceea ce a spus aci Nikolai Aleksandrovici Bulganin. Între ţările noastre nu există nimic ce ne-ar putea despărţi. Noi dorim o puternică întărire a relaţiilor de prietenie cu ţara dv. şi întotdeauna năzuim spre aceasta. Noi vrem să avem aceleaşi relaţii prieteneşti şi cu suedezii, englezii, norvegienii, danezii şi cu celelalte popoare.

Nikolai Aleksandrovici Bulganin a mulţumit pentru că ne-aţi invitat să vizităm Finlanda. Aş vrea să vă exprim şi eu mulţumirile mele, domnule prim-ministru. Noi vom placa cu dragă inimă în Finlanda pentru a cunoaşte mai îndeaproape viaţa ţării dv. viaţa harnicului popor finlandez.

Cuvîntarea lui J. Kádár în faţa activului PMSU de la combinatul metalurgic din Csepel

BUDAPESTA 1 (Agerpres). — Ziarul „Nepszabadsag" a publicat la 31 ianuarie textul cuvîntării rostite de Janos Kadar, preşedintele guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar, la adunarea activului Partidului Muncitoresc Socialist Ungar la combinatul metalurgic din Csepel.

În cursul ultimilor ani, a spus Kadar, au fost comise greşeli grave. Au fost încălcate deseori principiile socialismului. Şi acum încă au loc greşeli, dar ele pot şi trebuie să fie îndreptate! Muncitorii nu trebuie să asculte de uneltirile contrarevoluţiei. Ei nu trebuie să admită ca unele greşeli sau lipsuri ale noastre să poată fi folosite de duşmani pentru a desfăşura o luptă făţişă sau ascunsă împotriva puterii muncitoreşti.

Referindu-se la problema consiliilor muncitoreşti, Kadar a subliniat că acestea au fost create în zilele contrarevoluţiei şi în ele au pătruns o serie de elemente cu totul necorespunzătoare activităţii lor. Sarcina constă în a da activităţii consiliilor muncitoreşti o orientare justă.

În încheiere, Janos Kadar a chemat la strîngerea rîndurilor partidului care de pe acum numără 150.000 membri şi este o mare forţă.

Membrii activului au adoptat o hotărîre în care se spune printre altele:

Comuniştii din Csepel sînt de acord cu măsurile energice luate în cursul ultimelor săptămîni de guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, împotriva forţelor contrarevoluţionare şi cere guvernului să ducă cu consecvenţă şi în viitor această politică pînă la zdrobirea totală a forţelor contrarevoluţionare.

PROPUNERILE SOVIETICE

urmăresc scoaterea din impas a problemei dezarmării

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia agenţiei TASS în problema dezarmării şi micşorării încordării internaţionale.

După ce face o succintă expunere asupra tratativelor care au avut loc de mai mult timp încoace în legătură cu această problemă, declaraţia TASS scrie:

Pornind de la năzuinţa de a pune bazele înfăptuirii practice a programului de dezarmare şi dorind să scoată această problemă din impas, în cursul tratativelor în problema dezarmării care durează de mulţi ani, guvernul U.R.S.S. a mers în repetate rînduri în întîmpinarea statelor occidentale şi a acceptat propunerile lor.

Experienţa tratativelor în problema dezarmării — se spune în continuare în declaraţie — a arătat că ori de cîte ori în interesul realizării unui acord guvernul sovietic accepta propunerile S.U.A. şi ale celorlalte puteri occidentale, acestea din urmă făceau un pas înapoi, renunţînd la propriile lor propuneri.

În declaraţia sa din 17 noiembrie, guvernul sovietic a mers din nou în întîmpinarea Statelor Unite — de data aceasta în problema fotografierii din avion deşi, după cum se ştie, planul „cerului deschis", prezentat de Statele Unite, nu rezolvă nici problema stabilirii unui control internaţional asupra îndeplinirii de către state a acordului privind reducerea armamentelor, nici problema dezarmării. După cum se poate judeca după ultimul mesaj adresat de preşedintele Eisenhower lui N. A. Bulganin, hotărîrea guvernului sovietic de a discuta problema fotografierii din avion în Europa centrală nu se bucură de sprijinul cuvenit din partea guvernului Statelor Unite şi, după cum se vede, nu întîmplător.

După cum reiese din scrisorile de răspuns ale domnului D. Eisenhower, domnului A. Eden şi domnului Guy Mollet, guvernele celor trei puteri occidentale evită să dea un răspuns direct la fondul propunerilor cuprinse în declaraţia guvernului sovietic. În ceea ce le priveşte, ele nu propun nici un fel de măsuri concrete care să contribuie la rezolvarea problemei dezarmării şi la micşorarea încordării internaţionale.

Această poziţie nu poate contribui cîtuşi de puţin la rezolvarea rapidă a problemei dezarmării.

În această ordine de idei nu putem să nu atragem atenţia asupra faptului că în ultimul timp Statele Unite iau măsuri îndreptate spre intensificarea continuă a pregătirilor militare, spre intensificarea cursei înarmărilor, inclusiv în producţia armei atomice.

Noile planuri ale guvernului S.U.A. privind crearea şi staţionarea pe teritoriile altor state de unităţi militare speciale, înarmate cu arma atomică, confirmă intensificarea de către cercurile guvernante americane a pregătirilor în vederea unui război atomic. Statele Unite continuă de asemenea să înarmeze intens pe aliaţii lor din blocurile agresive. Sesiunea Consiliului NATO care a avut loc în decembrie anul trecut, a hotărît să întărească colaborarea militară în cadrul acestei alianţe şi ca Statele Unite să înzestreze forţele armate ale partenerilor lor europeni, inclusiv Germania occidentală, cu aşa-numita armă atomică „tactică". Secretarul de stat al S.U.A. a confirmat la sesiunea Consiliului NATO hotărîrea guvernului american de a nu-şi retrage trupele din Europa şi a insistat ca membrii europeni ai NATO să execute cu o intensitate sporită sarcinile privind punerea de forţe armate la dispoziţia comandamentului NATO, unde încep să joace un rol tot mai important generalii ai armatei hitleriste.

Declaraţia agenţiei TASS

* *

După cum se ştie, în propunerile sale din 17 noiembrie guvernul sovietic s-a pronunţat pentru continuarea eforturilor în cadrul comisiei O.N.U. pentru dezarmare şi al subcomitetului ei în scopul realizării unui acord în problema dezarmării. Totodată guvernul sovietic, ţinînd seama de faptul că examinarea numai în organele O.N.U. a problemei dezarmării nu a dus deocamdată la rezultate reale şi, dîndu-şi seama că situaţia internaţională care s-a creat cere luarea unor măsuri neîntîrziate în scopul preîntîmpinării unui război şi a încetării cursei înarmărilor, a prezentat spre examinarea guvernelor respective interesate noile sale propuneri. El socotea că discutarea neîntîrziată a propunerilor sovietice cît şi a altor propuneri, în organele O.N.U., cît şi în afara lor, va contribui la apropierea poziţiilor statelor şi la realizarea acordului asupra dezarmării.

Răspunsurile guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei nu pot fi apreciate altfel decît ca o încercare de a se eschiva de la discutarea acestei probleme şi de a amîna rezolvarea ei pe timp nelimitat.

Toate acestea au dus la faptul că nici de data aceasta Adunarea Generală n-a adoptat hotărîri concrete în problema dezarmării.

După cum a devenit cunoscut, în cercurile conducătoare ale Uniunii Sovietice se exprimă regretul că propunerile sovietice în problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale nu s-au bucurat pînă în prezent de sprijinul cuvenit din partea S.U.A., Angliei şi Franţei, deşi aceste propuneri ar putea servi ca o bază bună pentru tratative. O asemenea atitudine faţă de propunerile Uniunii Sovietice nu dovedeşte dorinţa guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei de a contribui la rezolvarea problemei dezarmării. Acel care nu în vorbe, ci în mod real este îngrijorat de desfăşurarea cursei înarmărilor şi de urmările ei, nu poate să nu privească favorabil propunerile concrete ale guvernului sovietic care urmăresc să scoată din impas această problemă, propuneri care urmăresc realizarea unor măsuri practice în vederea reducerii armamentelor şi forţelor armate, interzicerea armei nucleare, lichidarea primejdiei unui nou război.

*

La declaraţia agenţiei TASS sînt anexate scrisoarea adresată de dl. Dwight D. Eisenhower tovarăşului N. A. Bulganin la 31 decembrie 1956, scrisoarea adresată de Sir Anthony Eden tovarăşului N. A. Bulganin la 3 ianuarie 1957 şi scrisoarea adresată de dl. Guy Mollet tovarăşului N. A. Bulganin la 3 ianuarie 1957.

Vizita preşedintelui Tito în S.U.A. nu va avea loc pentru moment

BELGRAD 1 (Agerpres). — După cum transmite agenţia Taniug, Branko Draskovici, purtătorul de cuvînt al secretariatului pentru afacerile externe al Iugoslaviei a declarat următoarele în legătură cu proiectata vizită a preşedintelui Tito în Statele Unite ale Americii: „Cele două guverne au considerat că vizita preşedintelui Tito în Statele Unite ale Americii va fi reciproc folositoare. Cu toate acestea, această vizită — a cărei dată nu a fost fixată — nu va avea loc pentru moment, întrucît condiţiile şi atmosfera care s-au creat în legătură cu aceasta în Statele Unite au arătat că momentul nu este încă propice pentru o astfel de vizită".

În 2 ore

MOSCOVA. — În sala coloanelor a Casei sindicatelor din Moscova a avut loc la 1 februarie o şedinţă festivă consacrată decorării regiunii Moscova cu ordinul Lenin. Asistenţa a întîmpinat cu căldură apariţia la Prezidiu a lui K. E. Voroşilov, V. M. Molotov, N. S. Hruşciov, E. A. Furţeva şi N. M. Şvernik. După ce a înmînat reprezentanţilor organizaţiilor obşteşti ordinul Lenin K. E. Voroşilov a rostit o cuvîntare.

DELHI. După cum anunţă postul de radio Delhi la 31 ianuarie G. K. Jukov, mareşal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S., şi persoanele care îl însoţesc au sosit la Bombay.

LENINGRAD. După o vizită de patru zile la Leningrad, la 31 ianuarie a plecat la Moscova delegaţia de ziarişti de la redacţiile publicaţiilor pentru copii şi tineret din Republica Populară Romînă. Înainte de a părăsi oraşul, conducătorul delegaţiei, Dumitru Popescu, şi-a împărtăşit cîteva din impresiile din vizita făcută la Leningrad.

PARIS. — Ziarul „L'Humanité" scrie că în ciuda campaniei anticomuniste desfăşurată în ţară, oamenii muncii din Franţa sprijină activ Partidul Comunist şi intră în rîndurile lui. Astfel, din noiembrie 1956 pînă în prezent numai la Paris s-au înscris în Partidul Comunist peste 1.000 de noi membri.

BUDAPESTA. La Budapesta a fost publicată partea a doua a „Cărţii albe" intitulată „Forţele contrarevoluţionare în evenimentele din octombrie în Ungaria".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".